

Úradný vestník

Európskej únie

C 347

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 60

16. októbra 2017

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2017/C 347/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2017/C 347/02	Vec C-325/17 P: Odvolanie podané 31. mája 2017: Windrush Aka LLP proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 22. marca 2017 vo veci T-336/15, Windrush Aka LLP/EUIPO	2
2017/C 347/03	Vec C-340/17 P: Odvolanie podané 7. júna 2017: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 29. marca 2017 vo veci T-638/15, Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO	3
2017/C 347/04	Vec C-373/17 P: Odvolanie podané 20. júna 2017: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH, Agria Beteiligungsgesellschaft mbH proti rozsudku Všeobecného súdu zo 16. mája 2017 vo veci T-480/15, Agria Polska a i./Komisia	4
2017/C 347/05	Vec C-395/17: Žaloba podaná 30. júna 2017 – Európska komisia/Holandské kráľovstvo	5
2017/C 347/06	Vec C-396/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Rakúsko) 3. júla 2017 – Martin Leitner/Landespolizeidirektion Tirol	6

SK

2017/C 347/07	Vec C-418/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Nürnberg (Nemecko) 10. júla 2017 – Andreas Fabri a Elisabeth Mathes/Sun Express Deutschland GmbH	7
2017/C 347/08	Vec C-425/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Nemecko) 14. júla 2017 – Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten	8
2017/C 347/09	Vec C-430/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 17. júla 2017 – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV	9
2017/C 347/10	Vec C-438/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 20. júla 2017 – Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov	9
2017/C 347/11	Vec C-439/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Hamburg (Nemecko) 20. júla 2017 – British American Tobacco (Germany) GmbH/Freie und Hansestadt Hamburg	10
2017/C 347/12	Vec C-445/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Taliansko) 24. júla 2017 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Pilato SpA	11
2017/C 347/13	Vec C-452/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de commerce de Liège (Belgicko) 27. júla 2017 – Zako SPRL/Sanidel SA	11
2017/C 347/14	Vec C-457/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 31. júla 2017 – Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV	12
2017/C 347/15	Vec C-459/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 31. júla 2017 – SGI/Ministre de l'Action et des Comptes Publics	12
2017/C 347/16	Vec C-460/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 31. júla 2017 – Valériane SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics	13
2017/C 347/17	Vec C-462/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Hamburg (Nemecko) 1. augusta 2017 – Tänzer & Trasper GmbH/Altenwedding Geflügelhof Kommanditgesellschaft	14
2017/C 347/18	Vec C-466/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Trento (Taliansko) 3. augusta 2017 – Chiara Motter/Provincia autonoma di Trento	14
2017/C 347/19	Vec C-472/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di L'Aquila (Taliansko) 7. augusta 2017 – Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia	15
2017/C 347/20	Vec C-475/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Riigikohus (Estónsko) 8. augusta 2017 – AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet	16
2017/C 347/21	Vec C-476/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 4. augusta 2017 – Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben	16
2017/C 347/22	Vec C-478/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Cluj (Rumunsko) 9. augusta 2017 – IQ/JP	17
2017/C 347/23	Vec C-483/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (Írsko) 9. augusta 2017 – Neculai Tarola/Minister for Social Protection	18

2017/C 347/24	Vec C-491/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom (Spojené kráľovstvo) 14. augusta 2017 – Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (zastúpený Nikom Eytonom)	18
2017/C 347/25	Vec C-496/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) 17. augusta 2017 – Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln	19
2017/C 347/26	Vec C-497/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative d'appel de Versailles (Francúzsko) 10. júla 2017 – Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)	20
2017/C 347/27	Vec C-502/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vestre Landsret (Dánsko) 18. augusta 2017 – C&D Foods Acquisition ApS/Skatteministeriet	20
2017/C 347/28	Vec C-503/17: Žaloba podaná 21. augusta 2017 – Európska komisia/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska	21
2017/C 347/29	Vec C-504/17: Žaloba podaná 21. augusta 2017 – Európska komisia/Írsko	22
2017/C 347/30	Vec C-507/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 21. augusta 2017 – Google Inc./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	22
2017/C 347/31	Vec C-514/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège (Belgicko) 23. augusta 2017 – Ministère public/Marin-Simion Sut	23
2017/C 347/32	Vec C-526/17: Žaloba podaná 4. septembra 2017 – Európska komisia/Talianska republika	24
Všeobecný súd		
2017/C 347/33	Vec T-347/14 INTP: Uznesenie Všeobecného súdu z 19. júla 2017 – Janukovyč/Rada („Konanie — Výklad uznesenia“)	25
2017/C 347/34	Vec T-440/17: Žaloba podaná 4. júla 2017 – Arca Capital Bohemia/Komisia	25
2017/C 347/35	Vec T-441/17: Žaloba podaná 4. júla 2017 – Arca Capital Bohemia/Komisia	26
2017/C 347/36	Vec T-447/17: Žaloba podaná 18. júla 2017 – Bowles/ECB	27
2017/C 347/37	Vec T-452/17: Žaloba podaná 20. júla 2017 – TL/EDPS	28
2017/C 347/38	Vec T-453/17: Žaloba podaná 20. júla 2017 – TV/Rada	29
2017/C 347/39	Vec T-458/17: Žaloba podaná 21. júla 2017 – Shindler a i./Rada	30
2017/C 347/40	Vec T-461/17: Žaloba podaná 25. júla 2017 – TN/ENISA	31
2017/C 347/41	Vec T-462/17: Žaloba podaná 25. júla 2017 – TO/EEA	32
2017/C 347/42	Vec T-467/17: Žaloba podaná 26. júla 2017 – Barata/Parlament	33
2017/C 347/43	Vec T-477/17: Žaloba podaná 31. júla 2017 – Haswani/Rada	34
2017/C 347/44	Vec T-479/17: Žaloba podaná 2. augusta 2017 – PO/ESVČ	35
2017/C 347/45	Vec T-502/17: Žaloba podaná 7. augusta 2017 – SFP Asset Management a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	36
2017/C 347/46	Vec T-503/17: Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Ruiz Sacristán a Arias Mosquera/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	36

2017/C 347/47	Vec T-504/17: Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Estévez Puerto a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	37
2017/C 347/48	Vec T-505/17: Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Inverni a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	37
2017/C 347/49	Vec T-506/17: Žaloba podaná 8. augusta 2017 – Makhlouf/Rada	38
2017/C 347/50	Vec T-507/17: Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	39
2017/C 347/51	Vec T-508/17: Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Financiere Tesalia a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	39
2017/C 347/52	Vec T-509/17: Žaloba podaná 7. augusta 2017 – Cartera de Inversiones Melca a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	40
2017/C 347/53	Vec T-537/17: Žaloba podaná 11. augusta 2017 – De Loecker/ESVČ	40
2017/C 347/54	Vec T-548/17: Žaloba podaná 16. augusta 2017 – VF International/EUIPO – Virmani (ANOKHI) . . .	41
2017/C 347/55	Vec T-549/17: Žaloba podaná 14. augusta 2017 – Duym/Rada	42
2017/C 347/56	Vec T-556/17: Žaloba podaná 17. augusta 2017 – Staropilsen/EUIPO – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN)	43
2017/C 347/57	Vec T-559/17: Žaloba podaná 9. augusta 2017 – Abdulkarim/Rada	43
2017/C 347/58	Vec T-561/17: Žaloba podaná 15. augusta 2017 – L-Shop-Team/EUIPO (bags2GO)	44
2017/C 347/59	Vec T-565/17: Žaloba podaná 18. augusta 2017 – CheapFlights International/EUIPO – Momondo Group (Cheapflights)	45
2017/C 347/60	Vec T-567/17: Žaloba podaná 21. augusta 2017 – Disney Enterprises/EUIPO – Di Molfetta (DiSNEY FROZEN)	46
2017/C 347/61	Vec T-577/17: Žaloba podaná 25. augusta 2017 – thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisia	46
2017/C 347/62	Vec T-579/17: Žaloba podaná 28. augusta 2017 – Wall Street Systems UK/ECB	47
2017/C 347/63	Vec T-587/17: Žaloba podaná 28. augusta 2017 – Unigroup/EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)	48

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2017/C 347/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 338, 9.10.2017

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 330, 2.10.2017

Ú. v. EÚ C 318, 25.9.2017

Ú. v. EÚ C 309, 18.9.2017

Ú. v. EÚ C 300, 11.9.2017

Ú. v. EÚ C 293, 4.9.2017

Ú. v. EÚ C 283, 28.8.2017

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Odvolanie podané 31. mája 2017: Windrush Aka LLP proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 22. marca 2017 vo veci T-336/15, Windrush Aka LLP/EUIPO

(Vec C-325/17 P)

(2017/C 347/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Windrush Aka LLP (v zastúpení: S. Britton, Solicitor, S. Malynicz QC, S. Tregear, solicitor)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Jerry Dammers

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozhodnutie Všeobecného súdu z 22. marca 2017 vo veci T-366/15,
- uložil EUIPO a pánovi Jerryemu Dammersovi (majiteľovi ochrannej známky Európskej únie) povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli odvolateľke.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Po prvé Všeobecný súd skreslil dôkazy a dopustil sa nesprávneho posúdenia skutkových okolností, pričom jeho rozhodnutie obsahuje zásadné nepresnosti, pokiaľ ide o zistenia súvisiace s dokumentmi, ktoré mu boli predložené.
2. Po druhé Všeobecný súd porušil článok 113 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zo 4. marca 2015 (Ú. v. EÚ L 105, 2015, s. 1), keď odmietol nariadiť pojednávanie na základe toho, že majiteľ ochrannej známky Európskej únie po pojednávaní upustil od predloženia vecných dôkazov o údajnom používaní spornej ochrannej známky.
3. Po tretie Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že odvolateľka uviedla nový žalobný dôvod po prvýkrát na pojednávaní.
4. Po štvrté Všeobecný súd nezohľadnil právny účinok prevodu práva k názvu, t. j. že v dôsledku prevodu prevádzajúci (t. j. majiteľ ochrannej známky Európskej únie) už nemá právo udeliť alebo odmietnuť udeliť súhlas s používaním názvu (t. j. sporenej ochrannej známky), takže po uskutočnení prevodu sa v súlade s právom Únie už ďalší súhlas nevyžaduje.

Odvolanie podané 7. júna 2017: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 29. marca 2017 vo veci T-638/15, Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO

(Vec C-340/17 P)

(2017/C 347/03)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (v zastúpení: E. Baud a P. Marchiset, avocats)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje aby Súdny dvor:

- predbežne a bez písomného súhlasu EUIPO s odkladom vykonateľnosti rozsudku, odložiť jeho vykonateľnosť,
- zrušiť rozsudok z dôvodov uvedených v jej návrhu...,
- zrušiť rozhodnutie R 1323/2014-1 prvého odvolacieho senátu EUIPO z 11. augusta 2015,
- alternatívne zrušiť rozsudok a rozhodnúť o prerušení konania do konca procesu Brexit-u, alebo aspoň do 31. mája 2019 v súlade s konečným termínom uvedeným v článku 50 Zmluvy,
- uložiť Lion Laboratories a Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo, aby znášali svoje vlastné trovy konania a nahradili trovy konania ACS súvisiace s prvostupňovým konaním vo veci T-638/15 a s odvolacím konaním.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý odvolací dôvod vychádza zo skreslenia tvrdení ACS, uvedených v jej návrhu, v bode 86 rozsudku konštatovaním, že 64 zariadení bolo predaných „počas relevantných období“, zatiaľ čo také (nesporné) číslo sa týkalo iba prvého obdobia (od 5. októbra 2004 do 4. októbra 2009).
2. Druhý odvolací dôvod tiež vychádza zo skreslenia listu z 21. marca 2013 zaslaného právnym zástupcom Lion Laboratories EUIPO a z porušenia nariadenia 207/2009 ⁽¹⁾ a článku 57 ods. 2 a nariadenia 2868/95 ⁽²⁾ (článku 22 ods. 2 a článku 40 ods. 5). Takýto list neuvádzal registračné číslo skoršej ochrannej známky (ochrannej známky Spojeného kráľovstva č. 2040518), ale namiesto toho dva odkazy na ochrannú známku Spojeného kráľovstva č. 2371210, z čoho vyplýva, že Lion Laboratories (i) nesplnil svoje povinnosti predložiť dôkaz o používaní na účely preukázania používania ochrannej známky Spojeného kráľovstva č. 2040518 alebo namietanej ochrannej známky a/alebo (ii) nahradil ochrannú známku, ktorá bola základom konania.
3. Tretí odvolací dôvod sa týka spôsobu akým Všeobecný súd (i) porušil pojem „skutočné používanie“ uvádzaný nariadením 207/2009, vykladal rozsudok vo veci Ansul (C-40/01, z 11. marca 2003) a (ii) uplatnil nesprávnu metodológiu. Všeobecný súd neanalyzoval prvé obdobie výlučne na zohľadnenie plánovaných predajných čísel dohodnutých v dohode o výhradnom predaji. Okrem toho a vzhľadom na veľmi nízke a časovo obmedzené kvantitatívne používanie počas prvého obdobia, skutočné používanie nebolo stanovené odkazom na niekoľko faktorov, ani analyzované Všeobecným súdom (ako (i) účastníkmi plánované objemy predaja uvádzané v licenčnej zmluve, (ii) charakteristiky trhu (zahŕňajúceho 30 miliónov spotrebiteľov), (iii) povahu tovarov (vrátane prístrojov na meranie alkoholu v dychu) a (iv) existencia ochrannej známky Spojeného kráľovstva č. 2371210 prihlásenej v roku 2004). Všeobecný súd udelil neprimeranú váhu určitým dokumentom, vrátane údajov týkajúcich sa služieb, zatiaľ čo skoršia ochranná známka bola namietaná iba pre tovary triedy 9.

4. Štvrtý odvolací dôvod analyzuje ako Všeobecný súd porušil pojem „skutočné používanie“ tiež tým, že uplatnil nevhodný štandard pri určení, či skoršia ochranná známka bola používaná ako ochranná známka. Navyše rozsudok vo veci Céline (C-17/06 z 11. septembra 2007) sa nemôže uplatniť, ak (i) na výrobku sú pripojené iné ochranné známky, (ii) také výrobky majú iné názvy a (iii) ochrannú známku zákazníci vnímajú ako obyčajný názov. Tieto okolnosti tiež bránia tomu, aby sa vo vedomí zákazníkov vytvorilo prepojenie skoršou ochrannou známkou a označením používaným ako obyčajný názov alebo obchodné meno.
5. Piaty odvolací dôvod nastoľuje otázku verejného poriadku: skoršie právo zapísané v Spojenom kráľovstve by nemalo umožňovať vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Európskej únie vzhľadom na proces Brexitu a oznámenia podľa článku 50 Zmluvy o Európskej únii, ktoré zaslalo Spojené kráľovstvo. Umožnenie takého vyhlásenia neplatnosti by zvýšilo výdavky a vytvorilo nepotrebné a neprimerané prekážky jednotnej ochrane ochrannej známky, keďže za 2 roky alebo aj skôr Spojené kráľovstvo už nebude súčasťou jednotného systému ochranných známok EÚ. Všeobecný súd teda porušil zásadu teritoriality uznanú Parížskym dohovorom z roku 1883 a článkom 17 Charty základných práv Európskej únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189).

Odvolanie podané 20. júna 2017: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH, Agria Beteiligungsgesellschaft mbH proti rozsudku Všeobecného súdu zo 16. mája 2017 vo veci T-480/15, Agria Polska a i./Komisia

(Vec C-373/17 P)

(2017/C 347/04)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolateľky: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH, Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (v zastúpení: P. Graczyk a W. Ročlawski, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu zo 16. mája 2017 vo veci T-480/15,
- rozhodnúť s konečnou platnosťou o veci, t. j. zrušiť rozhodnutie Komisie,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa týka porušenia článkov 101 a 102 ZFEÚ v spojení s článkom 17 ods. 1 druhou vetou a článkom 7 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004, ako aj v spojení s článkom 7 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003, pretože Všeobecný súd nevzal do úvahy očividné chyby, ktorých sa Komisia dopustila v posúdení pravdepodobnosti porušenia článku 101 alebo článku 102 ZFEÚ, existencie záujmu Únie na začatí vyšetrovania, ako aj rozsahu potrebných dôkazov.

V rámci prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky uviedli nasledovné pochybenia Všeobecného súdu, ktoré okrem iného spočívali v (i) odôvodnení zosúladených postupov konkurentov odvolateľiek (upovedomení vnútroštátnych orgánov) len a výlučne na základe ich vyjadrení; (ii) nezohľadnení skutočnosti zrušenia väčšiny správnych rozhodnutí vydaných na základe sťažností konkurentov a zrušenia sankcií uložených odvolateľkám; (iii) opomenutí skutočnosti, že sťažnosti boli predložené aj orgánom, ktoré neboli príslušné, a obmedzenie sa na konštatovanie, že vzhľadom na nebezpečenstvo porušenia dobrej povesti alebo pôvodného stavu predávaných výrobkov mohlo byť odôvodnené informovanie príslušných orgánov; (iv) uznaní, že Komisia vychádzala z toho, že neexistoval dostatočný záujem Únie na začatí vyšetrovania, hoci činnosti uvedené v sťažnosti odvolateľiek sa týkali územia viacerých členských štátov a nadnárodných podnikov; nesprávne uznanie, že sťažnosť odvolateľiek podaná vnútroštátnemu orgánu pre hospodársku súťaž založila jeho výlučnú právomoc (v) nezohľadnení skutočnosti, že rozsah potrebných dôkazov a nevyhnutnosť vynaloženia značných prostriedkov hovorí v prospech právomoci Komisie; (vi) uznaní, že vo veci neboli splnené podmienky „šikanujúceho správania“.

Druhý odvolací dôvod sa týka zásady porušenia plnej účinnosti práva Únie (*effet utile*) a chybného výkladu tejto zásady v súvislosti s uplatnením článkov 101 a 102 ZFEÚ v spojení s článkom 105 ZFEÚ a článkom 17 ods. 1 ZEÚ v praxi, pretože Všeobecný súd (i) nezohľadnil úlohu, akú plní Komisia v systéme ochrany konkurencie v rámci Únie, a uznal, že Komisia nemá povinnosť preveriť, či vnútroštátne orgány majú k dispozícii príslušné prostriedky na realizáciu úloh, ktoré im vyplývajú z nariadenia č. 1/2003, (ii) nezohľadnil tvrdenia odvolateľiek, že chýbajú účinné prostriedky uplatňovania nárokov pred vnútroštátnymi súdmi prostredníctvom *private enforcement* pravidiel hospodárskej súťaže, keďže chýbajú príslušné postupy a už uplynuli premlčacie lehoty v poľskom práve, (iii) Všeobecný súd konštatoval, že odvolateľky nepreukázali, že poľské orgány pre hospodársku súťaž (Predseda Úradu na ochranu hospodárskej súťaže a spotrebiteľov, ďalej len „UOKiK“) nemal v úmysle stíhať a účinne potrestať porušenia, hoci nebolo pochyb, že predseda UOKiK zamietol začatie konania vzhľadom na uplynutie vtedy platnej ročnej premlčacej lehoty.

Tretí odvolací dôvod sa týka porušenia zásady účinnej právnej ochrany (článok 13 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách), práva na účinné súdne preskúmanie (článok 47 ods. 1 Charty základných práv) a práva na riadnu správu vecí verejných (článok 41 ods. 1 Charty základných práv) tým, že Všeobecný súd (i) ponechal v platnosti rozhodnutie Komisie o zamietnutí sťažnosti odvolateľiek bez posúdenia, či došlo k porušeniu, hoci vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž predtým zamietol začatie vyšetrovania vzhľadom na formálne požiadavky a hoci neexistuje možnosť účinnej právnej ochrany, (ii) chybné konštatoval, že nedošlo k porušeniu zásady účinnej právnej ochrany, keďže odvolateľky mali možnosť napadnúť rozhodnutie Komisie o zamietnutí sťažnosti; (iii) nezohľadnil, že právo na účinnú súdnu ochranu, na účinné súdne preskúmanie a riadnu správu vecí verejných zahŕňa aj právo na rozhodnutie vo veci v primeranej lehote, ktorá vo veci samej nebola zachovaná, pretože Komisia vydala rozhodnutie o zamietnutí začatia konania po 4,5 roku od podania sťažnosti odvolateľkami.

Žaloba podaná 30. júna 2017 – Európska komisia/Holandské kráľovstvo

(Vec C-395/17)

(2017/C 347/05)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland a A. Caeiros)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Holandské kráľovstvo porušilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 5 (neskôr článku 10) Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (teraz článok 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii) tým, že neposkytlo nijakú náhradu za stratu vlastných zdrojov, ktoré podľa článkov 2, 6, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1552/1989 ⁽¹⁾ (teraz články 2, 6, 10, 11 a 17 nariadenia č. 1150/2000 ⁽²⁾) mali byť určené a sprístupnené pre rozpočet Únie, keďže v rozpore s článkom 101 ods. 1 rozhodnutia Rady 91/482 ⁽³⁾ a článkom 12 ods. 6 prílohy II k tomuto rozhodnutiu pre dovoz sušeného mlieka a ryže z Curaçao počas rokov 1997 – 2000, resp. v rozpore s článkom 35 ods. 1 rozhodnutia Rady 2001/822 ⁽⁴⁾ a článkom 15 ods. 4 prílohy III k tomuto rozhodnutiu neboli pre dovoz krupice a krupičky z Aruby počas rokov 2002 – 2003 vystavené sprievodné osvedčenia EUR.1,
- zaviazať Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Colné úrady z Curaçao a z Aruby, dvoch zámorských krajín Holandského kráľovstva, neoprávnene vystavili dôkazy o pôvode EUR.1 pre sušené mlieko, ryžu, krupicu a krupičku. Je totiž isté, že podmienky na poskytnutie preferenčného pôvodu podľa príslušných rozhodnutí o pridružení zámorských krajín a území k Európskemu hospodárskemu spoločenstvu neboli splnené. Nezrovnalosti v sprievodných osvedčeniach vo forme administratívnych chýb na Curaçao viedli k strate 18 192 641,95 eura a vo forme administratívnych chýb na Arube viedli k strate 298 080 eur vlastných zdrojov Únie.

Komisia sa domnieva, že Holandsko je ako členský štát podľa práva Únie zodpovedné za stratu vlastných zdrojov spôsobenú časťami Holandska a že na základe povinnosti lojálnej spolupráce malo sprístupniť do rozpočtu Únie celú sumu nestanovených a nevybratých ciel a poplatkov (navýšení o úroky).

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev (Ú. v. ES L 155, 1989, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, 2000, s. 1; Mim.vyd. 01/003, s. 169).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 91/482/EHS z 25. júla 1991 o pridružení zámorských krajín a území k Európskemu hospodárskemu spoločenstvu [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 263, 1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Rady 2001/822/ES z 27. novembra 2001 o pridružení zámorských krajín a území k Európskemu spoločenstvu („Rozhodnutie o pridružení zámoria“) (Ú. v. ES L 314, 2001, s. 1; Mim.vyd. 11/038, s. 319).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Rakúsko) 3. júla 2017 – Martin Leitner/Landespolizeidirektion Tirol

(Vec C-396/17)

(2017/C 347/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Martin Leitner

Žalovaný: Landespolizeidirektion Tirol

Prejudiciálne otázky

- 1.1. Má sa právo Únie, najmä články 1, 2 a 6 smernice 2000/78/ES⁽¹⁾ v spojení s článkom 21 Charty základných práv, vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá na účely odstránenia diskriminácie úradníkov v služobnom pomere stanovuje úpravu prevodu, pri ktorej sa na základe „prevodovej sumy“, ktorá sa síce uvádza v peniazoch, ale napriek tomu zodpovedá určitej konkrétne určiteľnej klasifikácii, uskutoční prevod z doterajšieho dvojročného systému do nového dvojročného systému (ktorý je nezávislý a pre nových úradníkov nediskriminačný), takže diskriminácia úradníkov v služobnom pomere na základe veku naďalej pretrváva v nezmenenej podobe?
- 1.2. Má sa právo Únie, najmä článok 17 smernice 2000/78/ES, ako aj článok 47 Charty základných práv, vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá bráni tomu, aby sa v súlade s výkladom článku 9 a 16 smernice 2000/78/ES, ku ktorému Súdny dvor Európskej únie dospel v rozsudku z 11. novembra 2014, Schmitzer (C-530/13), určovalo zaradenie úradníkov v služobnom pomere na účely odmeňovania s odkazom na článok 2 uvedenej smernice v čase pred prevodom do nového systému odmeňovania, takže sa vyhlási neuplatniteľnosť príslušného právneho základu so spätnou účinnosťou ku dňu nadobudnutia účinnosti jeho historického kmeňového zákona, a predovšetkým sa vylúči možnosť započítať obdobia pred nástupom do služobného pomeru pred dovŕšením veku 18 rokov?
- 1.3. V prípade kladnej odpovede na otázku 1.2:
- Nariaďuje zásada prednosti práva Únie, ktorá je zakotvená v rozsudku z 22. novembra 2005, Mangold (C-144/04), a ďalších rozsudkoch, aby sa ustanovenia pre úradníkov v služobnom pomere, ktoré so spätnou účinnosťou stratili platnosť, v čase pred prevodom naďalej uplatňovali, takže týchto úradníkov možno spätne bez diskriminácie zaradiť do starého systému, a teda bez diskriminácie previesť do nového systému odmeňovania?
- 1.4. Má sa právo Únie, najmä článok 1, 2 a 6 smernice 2000/78/ES v spojení s článkami 21 a 47 Charty základných práv, vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá existujúcu diskrimináciu na základe veku (pokiaľ ide o započítanie období pred nástupom do služobného pomeru pred dovŕšením veku 18 rokov) odstraňuje iba deklaratívne tým, že stanovuje, že obdobia, ktoré skutočne spadajú do obdobia diskriminácie, sa spätne už nemajú považovať za diskriminačné, hoci diskriminácia fakticky pretrváva bezo zmeny?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Nürnberg (Nemecko) 10. júla 2017 – Andreas Fabri a Elisabeth Mathes/Sun Express Deutschland GmbH

(Vec C-418/17)

(2017/C 347/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Nürnberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Žalovaná: Sun Express Deutschland GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje zmena rezervácie na iný let skutkový stav, na ktorý sa vzťahuje článok 4 ods. 3 nariadenia č. 261/2004⁽¹⁾?

V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

2. Má sa toto ustanovenie uplatniť aj na zmenu rezervácie, ktorá nebola iniciovaná leteckým dopravcom, ale výhradne samotnou cestovnou kanceláriou?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bayerischer Verwaltungsgerichtshof
(Nemecko) 14. júla 2017 – Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten**

(Vec C-425/17)

(2017/C 347/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Žalovaný: Stadt Kempten

Vedľajší účastník konania: Landesanstalt für Ernährung

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 2 bod 8 smernice 2014/40/EÚ (¹) vykladať v tom zmysle, že za „výrobky určené na žuvanie“ sa majú považovať výhradne tabakové výrobky určené na žuvanie v klasickom zmysle?
2. Má sa článok 2 bod 8 smernice 2014/40/EÚ vykladať v tom zmysle, že pojem „výrobky, ktoré sú určené na žuvanie“ má rovnaký význam ako pojem „žuvací tabak“ v zmysle článku 2 bodu 6 smernice?
3. Má sa pri otázke, či je tabakový výrobok v zmysle článku 2 bodu 8 smernice 2014/40/EÚ „určený na žuvanie“, vychádzať z objektívneho hľadiska vzťahujúceho sa na daný výrobok a nie z údajov výrobcu alebo z jeho faktického použitia spotrebiteľmi?
4. Má sa článok 2 bod 8 smernice 2014/40/EÚ vykladať v tom zmysle, že určenie na žuvanie vyžaduje, aby bol tabakový výrobok z hľadiska svojej konzistentnosti a pevnosti objektívne vhodný na to, aby bol žuvaný a aby žuvanie tabakového výrobku viedlo k tomu, že sa látky obsiahnuté vo výrobku uvoľňujú?
5. Má sa článok 2 bod 8 smernice 2014/40/EÚ vykladať v tom zmysle, že pre určenie tabakového výrobku „na žuvanie“ je ako dodatočná podmienka nevyhnutné, ale zároveň dostačujúce, keď sa ľahkým, opakovaným vykonávaním tlaku zubami alebo jazykom na tabakový výrobok uvoľní viac látok obsiahnutých vo výrobku, ako keď sa len drží v ústach?
6. Alebo je pre „určenie na žuvanie“ nevyhnutné, aby jednoduché držanie v ústach alebo cmúľanie nevedlo k uvoľňovaniu obsiahnutých látok?
7. Môže byť vhodnosť tabakového výrobku „na žuvanie“ v zmysle článku 2 bodu 8 smernice 2014/40/EÚ dosiahnutá aj formou aplikácie dosiahnutou mimo rámec spracovaného tabaku, ako napr. celulóзовým vrecúškom?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES (Ú. v. EÚ L 127, 2014, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 17. júla 2017 –
Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs
Frankfurt am Main eV**

(Vec C-430/17)

(2017/C 347/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Prejudiciálne otázky

1. Je pri použití článku 8 ods. 4 smernice 2011/83/EÚ ⁽¹⁾ na otázku, či je v prípade prostriedku komunikácie na diaľku (v tomto prípade: propagačný prospekt s korešpondenčným lístkom na objednávku) na zobrazenie informácií k dispozícii iba obmedzený priestor alebo čas, relevantné,
 - a) či prostriedok komunikácie na diaľku vo všeobecnosti podľa svojho typu (abstraktne) poskytuje iba obmedzený priestor alebo čas,

alebo to,
 - b) či vo svojej konkrétnej forme, ktorú si obchodník vybral, ponúka iba obmedzený priestor alebo čas?
2. Je s článkom 8 ods. 4 a s článkom 6 ods. 1 písm. h) smernice 2011/83/EÚ zlučiteľné, aby sa informácia o práve na odstúpenie od zmluvy v prípade obmedzenej možnosti zobrazenia v zmysle článku 8 ods. 4 smernice 2011/83/EÚ obmedzila na informáciu o existencii práva na odstúpenie od zmluvy?
3. Je podľa článku 8 ods. 4 a článku 6 ods. 1 písm. h) smernice 2011/83/EÚ pred uzavretím zmluvy na diaľku aj v prípade obmedzenej možnosti zobrazenia vždy nevyhnutné, aby sa k prostriedku komunikácie na diaľku priložil vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy podľa časti B prílohy I k smernici 2011/83/EÚ?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 20. júla
2017 – Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov**

(Vec C-438/17)

(2017/C 347/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Bundesrepublik Deutschland

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Taus Magamadov

Prejudiciálne otázky

1. Bráni prechodné ustanovenie podľa článku 52 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ ⁽¹⁾ uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorej pri výkone oprávnenia podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ, ktoré je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou rozšírené, je žiadosť o medzinárodnú ochranu neprípustná, ak bola žiadateľovi udelená doplnková ochrana v inom členskom štáte, pokiaľ sa vnútroštátna právna úprava v dôsledku chýbajúceho vnútroštátneho prechodného ustanovenia uplatní aj na žiadosti podané pred 20. júlom 2015? Platí to v každom prípade vtedy, keď žiadosť o azyl podľa článku 49 nariadenia (EÚ) č. 604/2013 spadá ešte v celom rozsahu do pôsobnosti nariadenia (ES) č. 343/2003?
2. Umožňuje prechodné ustanovenie v článku 52 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ členským štátom spätné vykonanie rozšíreného oprávnenia podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ s tým dôsledkom, že žiadosti o azyl, ktoré boli podané pred nadobudnutím účinnosti smernice 2013/32/EÚ, a než sa rozšírené oprávnenie vykonalo na vnútroštátnej úrovni, o ktorých sa však v čase vykonania ešte právoplatne nerozhodlo, budú neprípustné?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany, Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Hamburg (Nemecko)
20. júla 2017 – British American Tobacco (Germany) GmbH/Freie und Hansestadt Hamburg**

(Vec C-439/17)

(2017/C 347/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: British American Tobacco (Germany) GmbH

Žalovaný: Freie und Hansestadt Hamburg

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 ods. 7 prvej vety smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES ⁽¹⁾ (ďalej len „smernica“) vykladať v tom zmysle, že zákaz uvádzania tabakových výrobkov na trh, ktoré obsahujú v niektorej zo svojich zložiek arómy, nezahrňuje také tabakové výrobky, ktoré na základe svojich aróm obsahujúcich vo svojich zložkách vykazujú charakteristickú arómu v zmysle definície tohto pojmu uvedeného v článku 2 bode 25 smernice?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa článok 7 ods. 14 smernice vykladať v tom zmysle, že prechodné ustanovenie zahŕňa len zákaz uvádzania tabakových výrobkov s charakteristickou arómou podľa článku 7 ods. 1 prvej vety smernice na trh, alebo – aj – zákaz uvádzania na trh takých tabakových výrobkov, ktoré v niektorej zo svojich zložiek obsahujú arómy podľa článku 7 ods. 7 prvej vety smernice?

3. V prípade kladnej odpovede na prvú alebo druhú otázku v tom zmysle, že článok 7 ods. 14 smernice zahŕňa aj zákaz uvádzania tabakových výrobkov, ktoré v niektorých zo svojich zložiek obsahujú arómy, na trh podľa článku 7 ods. 7 prvej vety:

Ako sa majú chápať formulácie „tabakový výrobok s charakteristickou arómou“ a „konkrétna kategória výrobkov“ v článku 7 ods. 14 smernice?

(¹) Ú. v. EÚ L 127, 2014, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Regionale del Lazio
(Taliansko) 24. júla 2017 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Pilato SpA**

(Vec C-445/17)

(2017/C 347/12)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolať: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Odporkyňa: Pilato SpA

Prejudiciálna otázka

Má sa položka KN 8704 kombinovanej nomenklatúry vykladať v tom zmysle, že povinne zahŕňa pohrebné vozidlá? V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, majú sa pohrebné vozidlá zaradiť do položky KN 8705 alebo do položky KN 8703?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de commerce de Liège (Belgicko)
27. júla 2017 – Zako SPRL/Sanidel SA**

(Vec C-452/17)

(2017/C 347/13)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de commerce de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Zako SPRL

Žalovaná: Sanidel SA

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 2 smernice Rady 86/653/EHS z 18. decembra 1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov (¹) vykladať v tom zmysle, že obchodný zástupca musí vyhľadávať a navštevovať zákazníkov alebo dodávateľov mimo podniku zastúpeného?
2. Má sa článok 1 ods. 2 uvedenej smernice Rady 86/653/EHS vykladať v tom zmysle, že obchodný zástupca nemôže plniť iné úlohy, než sú tie, ktoré sú spojené s dojednávaním predaja alebo nákupu tovaru pre zastúpeného a s dojednávaním a uzatváraním takýchto právnych úkonov v mene a na účet zastúpeného?

3. Má sa v prípade zápornej odpovede na druhú otázku článok 1 ods. 2 uvedenej smernice Rady 86/653/EHS vykladať v tom zmysle, že obchodný zástupca môže plniť iné úlohy, než sú tie, ktoré sú spojené s dojednávaním predaja alebo nákupu tovaru pre zastúpeného a s dojednávaním a uzatváraním takýchto právnych úkonov v mene a na účet zastúpeného, len ako vedľajšiu činnosť?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 382, 1986, s. 17.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 31. júla 2017 –
Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV**

(Vec C-457/17)

(2017/C 347/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Heiko Jonny Maniero

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Prejudiciálne otázky

1. Spadá poskytovanie štipendií zaregistrovaným združením, ktoré majú podporiť výskumné alebo študijné projekty v zahraničí, pod pojem „vzdelanie“ v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) smernice 2000/43 ⁽¹⁾?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Predstavuje v prípade poskytovania štipendií uvedených v prvej prejudiciálnej otázke podmienka účasti v podobe zloženia Erstes Juristisches Staatsexamen (prvá právnická štátna skúška) nepriamu diskrimináciu uchádzača v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2000/43, keď uchádzač, ktorý je občan Únie, síce zložil porovnateľnú skúšku v štáte, ktorý nie je členom Európskej únie, bez toho, aby miesto, kde vzdelanie získal, súviselo s etnickým pôvodom uchádzača, ale na základe svojho bydliska v tuzemsku a plynulého ovládania nemeckého jazyka mal rovnako ako vnútroštátny príslušník možnosť zložiť prvú štátnu skúšku po štúdiu práva v tuzemsku?

Je pritom relevantné, že sa štipendijným programom, bez toho, aby bola daná súvislosť s diskriminačnými znakmi, sleduje cieľ umožniť absolventom štúdia práva v Nemecku podporou výskumného alebo študijného projektu v zahraničí spoznať zahraničné právne systémy, získať v zahraničí skúsenosti a jazykové znalosti?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod, Ú. v. ES L 180, 2000, s. 22; Mim. vyd. 20/001, s. 23.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 31. júla 2017 –
SGI/Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Vec C-459/17)

(2017/C 347/15)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: SGI

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Prejudiciálna otázka

Treba ustanovenia článku 17 šiestej smernice o DPH zo 17. mája 1977 ⁽¹⁾, ktorej ustanovenia boli v podstate prebraté do článku 168 smernice z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že pri nepriznaní nároku na odpočet dane uvedenej na faktúrach za tovary a služby, o ktorých administration fiscale (daňový úrad) rozhodne, že v skutočnosti platiteľovi dane neboli poskytnuté, od dane z pridanej hodnoty, ktorú je platiteľ dane povinný platiť zo svojich vlastných zdaniteľných plnení, treba v každom prípade skúmať, či je preukázané, že platiteľ dane vedel alebo mal vedieť, že toto plnenie je súčasťou podvodu na dani z pridanej hodnoty, že bol tento podvod spáchaný na podnet vystaviteľa faktúry, jej príjemcu alebo tretej osoby?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23).

⁽²⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 31. júla 2017 –
Valériane SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Vec C-460/17)

(2017/C 347/16)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Valériane SNC

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Prejudiciálna otázka

Treba ustanovenia článku 17 šiestej smernice o DPH zo 17. mája 1977 ⁽¹⁾, ktorej ustanovenia boli v podstate prebraté do článku 168 smernice z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že pri nepriznaní nároku na odpočet dane uvedenej na faktúrach za tovary a služby, o ktorých administration fiscale (daňový úrad) rozhodne, že v skutočnosti platiteľovi dane neboli poskytnuté, od dane z pridanej hodnoty, ktorú je platiteľ dane povinný platiť zo svojich vlastných zdaniteľných plnení, treba v každom prípade skúmať, či je preukázané, že platiteľ dane vedel alebo mal vedieť, že toto plnenie je súčasťou podvodu na dani z pridanej hodnoty, že bol tento podvod spáchaný na podnet vystaviteľa faktúry, jej príjemcu alebo tretej osoby?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23).

⁽²⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Hamburg (Nemecko) 1. augusta 2017 – Tänzer & Trasper GmbH/Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

(Vec C-462/17)

(2017/C 347/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Tänzer & Trasper GmbH

Žalovaná: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Prejudiciálna otázka

Predstavujú zložky vymenované v bode 41 prílohy II k nariadeniu (ES) č. 110/2008 ⁽¹⁾ také zložky, ktoré musí liehovina minimálne obsahovať na to, aby mohla niesť predajný názov vaječný likér (minimálna špecifikácia) alebo bod 41 prílohy II k nariadeniu (ES) č. 110/2008 taxatívne vymenúva prípustné zložky výrobku, ktorý chce niesť predajný názov „vaječný likér“?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia (EHS) č. 1576/89, Ú. v. EÚ L 39, 2008, s. 16.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Trento (Taliansko) 3. augusta 2017 – Chiara Motter/Provincia autonoma di Trento

(Vec C-466/17)

(2017/C 347/18)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Trento

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Chiara Motter

Žalovaná: Provincia autonoma di Trento

Prejudiciálne otázky

1. Je skutočnosť spočívajúca v počiatočnom objektívnom preskúšaní odbornosti prostredníctvom verejného výberového konania, a to s kladným výsledkom, z hľadiska uplatnenia zásady nediskriminácie podľa doložky 4 rámcovej dohody okolnosťou týkajúcou sa podmienok odbornej prípravy, ktorú je vnútroštátny súd povinný vziať do úvahy s cieľom stanoviť, či existuje porovnateľnosť medzi postavením stáleho pracovníka a postavením pracovníka na dobu určitú, ako aj na účely preskúmania, či existuje objektívne zdôvodnenie, ktoré môže zakladať opodstatnenosť rozdielneho zaobchádzania medzi stálym pracovníkom a pracovníkom na dobu určitú?

2. Bráni zásada nediskriminácie podľa doložky 4 rámcovej dohody vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie článku 485 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. 297 zo 16. apríla 1994, podľa ktorého sa na účely určenia počtu odpracovaných rokov v čase zaradenia do stálej služby na základe pracovnej zmluvy na neurčitý čas započítavajú prvé štyri roky služby na dobu určitú v plnom rozsahu, kým ďalšie odpracované roky sa v rámci započítania na právne účely znižujú o tretinu a na hospodárske účely o dve tretiny, a to s ohľadom na skutočnosť, že na účely vykonávania práce na dobu určitú sa neuskutočnilo počiatočné objektívne preskúšanie odbornosti, s kladným výsledkom, prostredníctvom verejného výberového konania?
3. Bráni zásada nediskriminácie podľa doložky 4 rámcovej dohody vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie článku 485 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. 297 zo 16. apríla 1994, podľa ktorého sa na účely určenia počtu odpracovaných rokov v čase zaradenia do stálej služby na základe pracovnej zmluvy na neurčitý čas započítavajú prvé štyri roky služby na dobu určitú v plnom rozsahu, kým ďalšie odpracované roky sa v rámci započítania na právne účely znižujú o tretinu a na hospodárske účely o dve tretiny, a to s ohľadom na cieľ predísť šíreniu obrátenej diskriminácie na úkor stálych zamestnancov prijatých v dôsledku úspešného absolvovania verejného výberového konania?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di L'Aquila (Taliansko)
7. augusta 2017 – Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia

(Vec C-472/17)

(2017/C 347/19)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di pace di L'Aquila

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Gabriele Di Girolamo

Žalovaný: Ministero della Giustizia

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňa pojem „práca na dobu určitú“ podľa spoločných ustanovení článku 1 ods. 3 a článku 7 smernice 2003/88⁽¹⁾, doložky 2 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorá sa prebrala smernicou 1999/70/ES⁽²⁾ a článku 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie službu zmierovacieho sudcu, ktorý je žalobcom?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, možno na účely uplatnenia doložky 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, prebrať smernicou 1999/70/ES, považovať stáleho [riadneho] sudcu alebo riadneho sudcu „v talári“ za porovnateľného stáleho pracovníka vo vzťahu k pracovníkovi na určitý čas, ktorým je „zmierovací sudca“?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú prejudiciálnu otázku, predstavuje odlišný postup trvalého náboru riadnych sudcov, v porovnaní so zákonom stanoveným postupom výberu na účely náboru dočasných zmierovacích sudcov, objektívne zdôvodnenie v zmysle doložky 4 bodu 1 a/alebo bodu 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú prebratej smernicou 1999/70/ES, pokiaľ ide o opodstatnenosť neuplatnenia – v rámci vnútroštátnej judikatúry, t. j. rozsudku Cassazione a Sezioni unite (plenárne zasadnutie Najvyššieho kasačného súdu, Taliansko) č. 13721/2017 a stanoviska Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) č. 464/201 z 8. apríla 2017 – rovnakých pracovných podmienok, vzťahujúcich sa na porovnateľných riadnych stálych sudcov, aj na zmierovacích sudcov, ako aj opodstatnenosť neuplatnenia preventívnych a sankčných opatrení zameraných proti nezákonnému používaniu zmlúv na dobu určitú, v zmysle doložky 5 uvedenej rámcovej dohody prebratej smernicou 1999/70/ES a vnútroštátneho predpisu, ktorým sa toto pravidlo prebralo, čiže článku 5 ods. 4 legislatívneho dekrétu č. 368/2001? Pri uvedených skutočnostiach treba zohľadniť, že vo vnútroštátnom práve neexistuje základná zásada ani ústavné pravidlo, ktoré by mohli odôvodniť jednak diskrimináciu týkajúcu sa pracovných podmienok, jednak úplný zákaz zmeniť dočasnú službu zmierovacích sudcov na stálu prácu, a to aj s ohľadom na predchádzajúcu vnútroštátnu právnu úpravu (článok 1 zákona č. 217/1974), v ktorej sa už predtým stanovilo zrovnoprávnenie pracovných podmienok a vymenovanie čestných sudcov, ktorí opakovane vykonávali svoje funkcie na dobu určitú, do stálej služby.

4. V každom prípade, je v situácii, akej sa týka prejednávania veci, v rozpore s článkom 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a s pojmom nezávislý a nestranný súd podľa práva Európskej únie taký postup zmierovacieho sudcu, ktorý má záujem na konkrétnom rozhodnutí sporu v prospech žalobcu, vykonávajúceho ako svoju jedinú prácu rovnakú sudcovskú funkciu, prostredníctvom ktorého nahradí zákonného sudcu z dôvodu, že najvyšší orgán talianskeho súdnictva – Cassazione a Sezioni unite (plenárne zasadnutie Najvyššieho kasačného súdu) odmietol zabezpečiť účinnú ochranu požadovaných práv, čím zákonnému sudcovi uložil povinnosť, aby v prípade podaného návrhu vyhlásil svoju nepríslušnosť priznať požadované právo, napriek tomu, že základom predmetného nároku – ktorým je v prejednávanej veci náhrada platu za dovolenku – je primárne a sekundárne právo Európskej únie, a to v situácii priameho vertikálneho uplatnenia práva „Spoločenstva“ voči štátu? V prípade, že Súdny dvor potvrdí rozpor s článkom 47 Charty, vnútroštátny súd zároveň žiada, aby Súdny dvor uviedol, aké sú vnútroštátne prostriedky nápravy, ktorými možno predísť tomu, aby porušenie ustanovenia primárneho práva Únie viedlo vo vnútroštátnom práve, pokiaľ ide o prejednávanú vec, aj k úplnému odopretiu ochrany základných práv zabezpečených právom Únie.

⁽¹⁾ Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

⁽²⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Riigikohus (Estónsko) 8. augusta 2017 – AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Vec C-475/17)

(2017/C 347/20)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Riigikohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľky v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS

Oporcovia v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 401 smernice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že s ním nie je zlučiteľná vnútroštátna daň, ktorá sa uplatňuje všeobecne a stanovuje sa primerane k cene, ale podľa relevantných ustanovení ju treba vyberať v štádiu predaja tovaru alebo služby spotrebiteľovi, takže konečné daňové zaťaženie znáša nakoniec spotrebiteľ, a ktorá ohrozuje fungovanie spoločného systému dane z pridanej hodnoty a narušuje hospodársku súťaž?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 4. augusta 2017 – Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Vec C-476/17)

(2017/C 347/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalovaní: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Žalobcovia: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Prejudiciálne otázky

1. Ide o zásah do výlučného práva výrobcu zvukového záznamu na jeho rozmnožovanie, ktoré vyplýva z článku 2 písm. c) smernice 2001/29/ES ⁽¹⁾, keď sa z jeho zvukového záznamu odoberú najmenšie zvukové sekvencie a prenesú na iný zvukový záznam?
2. Predstavuje zvukový záznam, ktorý obsahuje najmenšie zvukové sekvencie prenesené z iného zvukového záznamu, v zmysle článku 9 ods. 1 písm. b) smernice 2006/115/ES ⁽²⁾ kópiu druhého zvukového záznamu?
3. Môžu členské štáty zaviesť ustanovenie, ktoré – rovnako ako ustanovenie § 24 ods. 1 Urheberrechtsgesetz (zákon o autorskom práve) – objasňuje, že rozsah ochrany výlučného práva výrobcu zvukového záznamu na rozmnožovanie (článok 2 písm. c) smernice 2001/29/ES) a na rozširovanie (článok 9 ods. 1 písm. b) smernice 2006/115/ES) jeho zvukového záznamu je imanentne obmedzený takým spôsobom, že samostatné dielo, ktoré bolo vytvorené voľným použitím jeho diela, sa môže využívať bez jeho súhlasu?
4. Je dielo alebo iný predmet ochrany v zmysle článku 5 ods. 3 písm. d) smernice 2001/29/ES používané na účely citácie, keď nie je možné rozoznať, že ide o používanie cudzieho diela alebo iného cudzieho predmetu ochrany?
5. Pripúšťajú ustanovenia práva Únie k právu výrobcu zvukového záznamu na rozmnožovanie a rozširovanie (článok 2 písm. c) smernice 2001/29/ES a článok 9 ods. 1 písm. b) smernice 2006/115/ES) a výnimky z týchto práv, či ich obmedzenia (článok 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29/ES a článok 10 ods. 2 prvá veta smernice 2006/115/ES) diskrečnú právomoc pri ich preberaní do vnútroštátneho práva?
6. Akým spôsobom sa pri určovaní rozsahu ochrany výlučného práva výrobcu zvukového záznamu na rozmnožovanie (článok 2 písm. c) smernice 2001/29/ES) a rozširovanie (článok 9 ods. 1 písm. b) smernice 2006/115/ES) jeho zvukového záznamu a pôsobnosti výnimiek z týchto práv alebo ich obmedzení (článok 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29/ES a článok 10 ods. 2 prvá veta smernice 2006/115/ES) majú zohľadniť základné práva podľa Charty základných práv Európskej únie?

⁽¹⁾ Smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mím. vyd. 17/001, s. 230.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva, Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 28.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Cluj (Rumunsko) 9. augusta 2017 –
IQ/JP**

(Vec C-478/17)

(2017/C 347/22)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Cluj

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: IQ

Odporca: JP

Prejudiciálne otázky

1. Vzhľadom na výraz „súdy členského štátu, ktoré majú právomoc vo veci samej“, uvedený v článku 15, tak na súdy, ktoré rozhodujú vo veci na prvom stupni, ako aj na súdy rozhodujúce o opravnom prostriedku? Je potrebné vedieť, či môže byť na základe článku 15 nariadenia Brusel II⁽¹⁾ vec postúpená súdu, ktorý je vo vhodnejšej situácii, v prípade, že súdom s právomocou, požiadaným o postúpenie veci na súd, ktorý je vo vhodnejšej situácii, je odvolací súd, zatiaľ čo súdom, ktorý je vo vhodnejšej situácii na prejednanie veci, je súd prvého stupňa.
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, ako by sa mal súd s právomocou, postupujúci vec súdu, ktorý je vo vhodnejšej situácii, vysporiadať s rozhodnutím vydaným na prvom stupni?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 2003, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (Írsko) 9. augusta 2017 –
Neculai Tarola/Minister for Social Protection**

(Vec C-483/17)

(2017/C 347/23)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolať: Neculai Tarola

Odporca v odvolacom konaní: Minister for Social Protection

Prejudiciálna otázka

Ak občan iného členského štátu EÚ po prvých dvanástich mesiacoch uplatňovania svojho práva na voľný pohyb pricestuje do hostiteľského štátu a odpracuje (inak než na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú) dva týždne, pričom za túto prácu dostane mzdu, a následne sa stane nedobrovoľne nezamestnaným, zachová si tento občan z tohto dôvodu štatút pracovníka aspoň ďalších šesť mesiacov na účely článku 7 ods. 3 písm. c) a článku 7 ods. 1 písm. a) smernice 2004/38/ES⁽¹⁾, v dôsledku čoho by mal nárok na platby sociálnej pomoci alebo prípadne dávky sociálneho zabezpečenia na rovnakom základe, ako keby bol občanom hostiteľského štátu s bydliskom v tomto štáte?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom
(Spojené kráľovstvo) 14. augusta 2017 – Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (zastúpený Níkom
Eytonom)**

(Vec C-491/17)

(2017/C 347/24)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Hoteles Pinero Canarias SL

Odporca: Godfrey Keefe (zastúpený Nikom Eytonom)

Prejudiciálne otázky

1. Vyplýva z článku 11 ods. 3 ⁽¹⁾, že nárok poškodeného voči poistencovi/poistenému zahŕňa vec poistenia v tom zmysle, že vyvoláva otázku o platnosti alebo účinnosti poistky?
2. Vyplýva z článku 11 ods. 3, že musí existovať riziko protichodných rozsudkov, ak sa pribratie do konania nepovolí?
3. Má súd pri rozhodovaní o povolení pribratia do konania v súvislosti s nárokom, ktorý patrí do pôsobnosti článku 11 ods. 3, diskrečnú právomoc?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko)
17. augusta 2017 – Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln**

(Vec C-496/17)

(2017/C 347/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Deutsche Post AG

Žalovaný: Hauptzollamt Köln

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 24 ods. 1 druhý pododsek vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/2447 ⁽¹⁾ z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie vykladať v tom zmysle, že umožňuje colným orgánom od žiadateľa požadovať, aby im oznámil daňové identifikačné čísla, ktoré mu prideli Bundeszentralamt für Steuern (Spolkový daňový úrad, Nemecko) na účely výberu dane z príjmu, a finančné úrady príslušné na účely určenia dane z príjmu členov dozornej rady žiadateľa, členov štatutárneho orgánu žiadateľa, vedúcich oddelení, vedúceho účtovného oddelenia, vedúceho colného oddelenia ako aj osôb zodpovedných za colné záležitosti a osôb vybavujúcich colné záležitosti?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 558.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative d'appel de Versailles (Francúzsko) 10. júla 2017 – Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Vec C-497/17)

(2017/C 347/26)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative d'appel de Versailles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

Žalovaní: Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Prejudiciálna otázka

Treba uplatniteľné pravidlá práva Európskej únie vyplývajúce najmä:

- z článku 13 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- z nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 z 28. júna 2007 ⁽¹⁾, ktorého vykonávacie pravidlá boli stanovené v nariadení Komisie (ES) č. 889/2008 z 5. septembra 2008 ⁽²⁾,
- a z nariadenia Rady (ES) č. 1099/2009 z 24. septembra 2009 ⁽³⁾,

vykladať v tom zmysle, že povoľujú alebo zakazujú použitie európskeho označenia „ekologické poľnohospodárstvo“ u výrobkov pochádzajúcich zo zvierat, ktoré boli zabité rituálne, bez predchádzajúceho omráčenia a pri dodržaní podmienok stanovených nariadením Rady (ES) č. 1099/2009?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 834/2007 z 28. júna 2007 o ekologickej výrobe a označovaní ekologických produktov, ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 2092/91 (Ú. v. EÚ L 189, 2007, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 889/2008 z 5. septembra 2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 o ekologickej výrobe a označovaní ekologických produktov so zreteľom na ekologickú výrobu, označovanie a kontrolu (Ú. v. EÚ L 250, 2008, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1099/2009 z 24. septembra 2009 o ochrane zvierat počas usmrčovania (Ú. v. EÚ L 303, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vestre Landsret (Dánsko) 18. augusta 2017 – C&D Foods Acquisition ApS/Skatteministeriet

(Vec C-502/17)

(2017/C 347/27)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vestre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: C&D Foods Acquisition ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 168 smernice 2006/112/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že holdingová spoločnosť má za okolností, o aké ide v konaní vo veci samej, nárok na úplné odpočítanie DPH zo služieb poskytnutých na vstupe súvisiacich s prešetrovaním týkajúcim sa náležitej starostlivosti pred plánovaným, ale neuskutočneným predajom podielov v dcérskej spoločnosti, ktorej táto holdingová spoločnosť poskytuje administratívne služby a služby v oblasti informačných technológií, ktoré podliehajú DPH?
2. Má na odpoveď na uvedenú otázku vplyv skutočnosť, že cena za administratívne služby a služby v oblasti informačných technológií podliehajúce DPH, ktoré holdingová spoločnosť poskytuje na účely svojej ekonomickej činnosti, je pevne stanovená suma zodpovedajúca výdavkom holdingovej spoločnosti na mzdy zamestnancov zvýšeným o 10 %-nú „prirážku“?
3. Bez ohľadu na odpoveď na predchádzajúce otázky môže existovať právo na odpočítanie dane, ak sa náklady na poradenstvo, ktoré sú predmetom konania vo veci samej, považujú za všeobecné náklady, a ak áno, za akých podmienok?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Žaloba podaná 21. augusta 2017 – Európska komisia/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska**(Vec C-503/17)**

(2017/C 347/28)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: F. Tomat, J. Tomkin, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska tým, že umožnilo používanie označeného paliva na pohon súkromných rekreačných plavidiel, porušilo svoje povinnosti vyplývajúce zo smernice 95/60/ES ⁽¹⁾,
- zaviazat Spojené kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia sa domnieva, že umožnenie predaja označeného paliva na pohon súkromných rekreačných plavidiel je v zásadnom rozpore so smernicou 95/60/ES (smernica o označovaní na daňové účely). Cieľom povinnosti označovať palivo, na ktoré sa vzťahuje nižšia sadzba spotrebnej dane, je výslovne zaručiť, aby sa toto palivo dalo jednoznačne rozlíšiť od paliva zaťaženého plnou sadzbou dane. Účinkom vnútroštátneho opatrenia je však to, že ak sa v nádrži súkromného rekreačného plavidla, ktorá bola naplnená v Spojenom kráľovstve, nájde označené palivo, nie je možné určiť podľa označenia, či sa na použité palivo vzťahuje plná alebo nižšia sadzba spotrebnej dane.

⁽¹⁾ Smernica Rady 95/60/ES z 27. novembra 1995 o daňovom označovaní plynových olejov a petroleja (Ú. v. ES L 291, 1995, s. 46; Mim. vyd. 09/001, s. 289).

Žaloba podaná 21. augusta 2017 – Európska komisia/Írsko**(Vec C-504/17)**

(2017/C 347/29)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Európska komisia (v zastúpení: F. Tomat, J. Tomkin, splnomocnení zástupcovia)*Žalovaný:* Írsko**Návrhy žalobkyne**

- určiť, že Írsko si tým, že nezabezpečilo uplatňovanie minimálnej úrovne zdaňovania predpísanej pre motorové palivá smernicou Rady 2003/96/ES ⁽¹⁾ z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 4 a 7 tejto smernice,
- určiť, že Írsko si tým, že povolilo používanie označených palív na pohon súkromného rekreačného plavidla, hoci toto palivo nebolo oslobodené od dane, ani daň z neho nebola znížená, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 95/60/ES ⁽²⁾ z 27. novembra 1995 o daňovom označovaní plynových olejov a petroleja,
- zaviazat Írsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia zastáva názor, že systém, v rámci ktorého Írsko ukladá a vyberá spotrebné dane z paliva používaného na pohon súkromných rekreačných plavidiel, nie je zlučiteľný s povinnosťami, ktoré mu vyplývajú na základe smernice Rady 2003/96/ES („smernica o zdaňovaní energií“) a smernice 95/60/ES („smernica o daňovom označovaní“).

Pokiaľ ide o platenie spotrebných daní, je zjavné, že iba menšina vlastníkov rekreačných plavidiel v skutočnosti podáva priznanie a platí daň v plnej výške. Komisia sa ďalej domnieva, že povolenie predaja označeného paliva k využitiu, za ktoré je uložená spotrebná daň v plnej výške, je v zásade nezlučiteľné so smernicou o daňovom označovaní. Povinnosť označiť palivo, pre ktoré platí znížená sadzba spotrebnej dane, má konkrétne zaručiť, že toto palivo bude ľahko odlíšiteľné od paliva, z ktorého sa platí daň v plnej výške. Vnútroštátne opatrenie však vedie k tomu, že v prípade označeného paliva, ktoré sa nachádza v nádrži súkromného rekreačného plavidla a ktoré bolo natankované v Írsku, nemožno na základe označenia určiť, či použité palivo podliehalo či nepodliehalo spotrebnej dani v zníženej či plnej sadzbe.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 283, 2003, s. 51; Mim. vyd. 09/001, s. 405.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 291, 1995, s. 46; Mim. vyd. 09/001, s. 289.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 21. augusta 2017 – Google Inc./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)**(Vec C-507/17)**

(2017/C 347/30)

*Jazyk konania: francúzština***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Google Inc.

Žalovaná: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Vedľajší účastníci konania: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press a i., Article 19 a i., Internet Freedom Foundation a i., Défenseur des droits

Prejudiciálne otázky

1. Má sa „právo na odstránenie odkazov“ tak, ako bolo potvrdené Súdny dvorom Európskej únie v jeho rozsudku z 13. mája 2014 ⁽¹⁾ na základe ustanovení článku 12 písm. b) a článku 14 písm. a) smernice z 24. októbra 1995 ⁽²⁾, vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača je povinný v prípade, keď vyhovuje žiadosti o odstránenie odkazov, vykonať toto odstránenie na všetkých doménových menách svojho vyhľadávača, takže sporné odkazy sa už viac nezobrazujú bez ohľadu na miesto, z ktorého sa vykonáva vyhľadávanie na základe zadania mena žiadateľa, vrátane miesta mimo územnej pôsobnosti smernice z 24. októbra 1995?
2. V prípade zápornej odpovede na túto prvú otázku, má sa „právo na odstránenie odkazov“ tak, ako bolo potvrdené Súdny dvorom Európskej únie v jeho už citovanom rozsudku, vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača je povinný v prípade, keď vyhovuje žiadosti o odstránenie odkazov, odstrániť sporné odkazy zo zobrazených výsledkov vyhľadávania vykonaného na základe zadania mena žiadateľa iba na doménovom mene zodpovedajúcom štátu, v ktorom sa žiadosť považuje za podanú alebo všeobecnejšie na doménových menách vyhľadávača, ktoré zodpovedajú národným koncovkám tohto vyhľadávača pre všetky členské štáty Európskej únie?
3. Navyše má sa okrem povinnosti uvedenej v bode 2° „právo na odstránenie odkazov“ tak, ako bolo potvrdené Súdny dvorom Európskej únie v jeho už citovanom rozsudku, vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača, ktorý vyhovuje žiadosti o odstránenie odkazov, je povinný prostredníctvom metódy nazývanej „geoblokácia“ odstrániť sporné výsledky vyhľadávania vykonaného na základe zadania mena nositeľa „práva na odstránenie odkazov“ z IP adresy, o ktorej platí, že sa nachádza v štáte jeho bydliska, alebo dokonca všeobecnejšie z IP adresy, o ktorej platí, že sa nachádza v jednom z členských štátov, na ktoré sa vzťahuje smernica z 24. októbra 1995, a to bez ohľadu na doménové meno použité používateľom internetu, ktorý vykonáva vyhľadanie?

⁽¹⁾ Rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège (Belgicko) 23. augusta 2017 – Ministère public/Marin-Simion Sut

(Vec C-514/17)

(2017/C 347/31)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Ministère public

Odporca: Marin-Simion Sut

Prejudiciálna otázka

Možno článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia 2002/584 ⁽¹⁾ vykladať tak, že ho nemožno uplatniť na skutok, za ktorý bol uložený trest odňatia slobody súdnym orgánom vydávajúceho členského štátu, v prípade, keď je rovnaký skutok na území vykonávajúceho štátu trestaný len peňažným trestom, z čoho v súlade s vnútroštátnym právom vykonávajúceho štátu vyplýva, že trest odňatia slobody nemožno vykonať vo vykonávajúcom štáte, čo je na ujmu sociálnej reintegrácie odsúdenej osoby a jej rodinných, sociálnych alebo ekonomických alebo iných väzieb?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

Žaloba podaná 4. septembra 2017 – Európska komisia/Talianska republika**(Vec C-526/17)**

(2017/C 347/32)

*Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Talianska republika si tým, že predĺžila dobu platnosti koncesie na verejné práce týkajúce sa diaľnice A 12 Civitavecchia-Livorno do 31. decembra 2046 bez uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2 a 58 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132) v znení zmien a doplnení,
- uložil Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza, že predĺženie doby platnosti koncesie na verejné práce týkajúce sa diaľnice A 12 Civitavecchia-Livorno do 31. decembra 2046 predstavuje zmenu podstatnej podmienky tejto koncesie; keďže ide o podstatnú zmenu tejto koncesie, toto predĺženie doby platnosti je rovnocenné s udelením novej koncesie na verejné práce a ako také malo byť uverejnené prostredníctvom oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania. Vzhľadom na to, že k žiadnemu zverejneniu nedošlo, Talianska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2 a 58 smernice 2004/18/ES.

VŠEOBECNÝ SÚD

Uznesenie Všeobecného súdu z 19. júla 2017 – Janukovyč/Rada

(Vec T-347/14 INTP) ⁽¹⁾

(„Konanie — Výklad uznesenia“)

(2017/C 347/33)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Olga Stanislavivna Janukovyč ako dedička Viktora Viktorovyča Janukovyča (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: T. Beazley, QC)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: J.-P. Hix a P. Mahnič Bruni, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne S. Bartelt a D. Gauci, neskôr E. Paasivirta a J. Norris-Usher, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na výklad uznesenia z 12. júla 2016, Janukovyč/Rada (T-347/14, EU:T:2016:433)

Výrok

1. Bod 3 výroku uznesenia z 12. júla 2016, Janukovyč/Rada (T-347/14) sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o návrh na zrušenie uvedený v žalobe, týka sa tak náhrady trov konania, ktoré vznikli Viktorovi Viktorovyčovi Janukovyčovi ako aj trov, ktoré vznikli pani Olge Stanislavivne Janukovyč ako dedičke Viktora Janukovyča.
2. Pani Stanislavivna Janukovyč ako dedička V. Viktorovyča Janukovyča a Rada Európskej únie znáša každá svoje vlastné trovy konania, pokiaľ ide o konanie o výklade.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.
4. Originál tohto uznesenia sa pripojí k originálu vykladaného uznesenia, pričom poznámka o tomto uznesení sa uvedie na okraj originálu vykladaného uznesenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 253, 4.8.2014.

Žaloba podaná 4. júla 2017 – Arca Capital Bohemia/Komisia

(Vec T-440/17)

(2017/C 347/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Arca Capital Bohemia a.s. (Praha, Česká republika) (v zastúpení: M. Nedelka, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie COMP/D3/PB/2017/026659 z 15. marca 2017 o odmietnutí prístupu k dokumentom podľa nariadenia (ES) 1049/2001 súvisiacim s vecou COMP/SA.17006 – C 27/04 (ex CZ 49/03) – Agrobanka Praha a. s. a GE Capital Bank a.s.,

- zrušil rozhodnutie Komisie č. K(2017) 3130 final zo 4. mája 2017 potvrdzujúce rozhodnutie č. COMP/D3/PB/2017/026659 z 15. marca 2017,
- uložil Komisii, aby znášala svoje vlastné trovy konania a nahradila trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že výnimky uvedené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia (ES) č. 1049/2001 boli uplatňované nesprávne.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že žalovaná nesprávne uplatňovala relevantnú judikatúru, ktorá sa podľa jej názoru neuplatňuje na prípady v ktorých bol administratívny spis uzavretý. V prípadoch štátnej pomoci tiež existuje veľmi silný verejný záujem na získaní čo možno najviac informácií v záujme kontroly štátnych orgánov a odlišné úvahy by sa mali uplatňovať aj na argumenty založené na komerčných záujmoch, než na argumenty, ktoré sa týkajú prípadov zlúčenia alebo kartelu.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že existuje prevažujúci verejný záujem na uverejnení.
 - V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza tvrdenia týkajúce sa dôvodov privatizácie predmetnej banky a stability českého bankového sektoru.

Žaloba podaná 4. júla 2017 – Arca Capital Bohemia/Komisia

(Vec T-441/17)

(2017/C 347/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Arca Capital Bohemia a.s. (Praha, Česká republika) (v zastúpení: M. Nedelka, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 z 13. marca 2017 o čiastočnom odmietnutí prístupu k dokumentom podľa nariadenia (ES) 1049/2001 súvisiacim s vecou COMP/SA. 25076 (2011/NN) – Privatizácia Rental Housing – Karbon Invest,
- zrušil rozhodnutie Komisie č. K(2017) 3129 final zo 4. mája 2017 potvrdzujúce rozhodnutie Komisie COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 z 13. marca 2017,
- uložil Komisii, aby znášala svoje vlastné trovy konania a nahradila trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že výnimky uvedené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia (ES) č. 1049/2001 boli uplatňované nesprávne.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že žalovaná nesprávne uplatňovala relevantnú judikatúru, ktorá sa podľa jej názoru neuplatňuje na prípady v ktorých bol administratívny spis uzavretý. V prípadoch štátnej pomoci tiež existuje veľmi silný verejný záujem na získaní čo možno najviac informácií v záujme kontroly štátnych orgánov a odlišné úvahy by sa mali uplatňovať aj na argumenty založené na komerčných záujmoch, než na argumenty, ktoré sa týkajú prípadov zlúčenia alebo kartelu.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že existuje prevažujúci verejný záujem na uverejnení.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza tvrdenia podľa ktorých predmetná privatizácia mala veľmi negatívny spoločenský dopad a odkazuje na šíriace sa podozrenia o tom, že v procese došlo k pochybeniam na strane štátnych orgánov.

Žaloba podaná 18. júla 2017 – Bowles/ECB

(Vec T-447/17)

(2017/C 347/36)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Carlos Bowles (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- v dôsledku toho
 - zrušil rozhodnutie z 31. januára 2017, oznámené zamestnancom 1. februára 2017, o vymenovaní pána [X] do pozície poradcu Prezidenta a koordinátora Rady vo výkonnej rade, zrušil rozhodnutie o nevymenovaní žalobcu do tejto pozície a zrušil rozhodnutie neumožniť žalobcovi kandidatúru na túto pozíciu,
 - zrušil rozhodnutie o zamietnutí osobitného opravného prostriedku zo 16. mája 2017, doručené 23. mája 2017,
 - uložil povinnosť nahradiť žalobcovi vecnú škodu vyplývajúcu zo straty príležitosti byť vymenovaný do pozície poradcu Prezidenta a koordinátora Rady vo výkonnej rade,
 - uložil povinnosť nahradiť žalobcovi nehmotnú ujmu vyčíslenú *ex aequo et bono* v symbolickej výške 1 euro,
 - uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý dôvod je založený na porušení zásad verejnosti, transparentnosti, rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, ako aj porušení článku 20.2 vnútorného poriadku, článku 8 (a) podmienok zamestnávania, článku 1a.1.1 pravidiel uplatňujúcich sa na zamestnancov, článkov 2 a 3 ZEÚ a článkov 20 a 41 Charty základných práv Európskej únie. V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že nemal možnosť predložiť svoju kandidatúru na pozíciu poradcu Prezidenta a koordinátora Rady vo výkonnej rade, zatiaľ čo pán [X] dostal takúto príležitosť.
2. Druhý dôvod je založený na porušení článku 1a.7 pravidiel uplatňujúcich sa na zamestnancov, keďže tento právny základ údajne umožňuje iba vymenovanie kandidáta do pozície poradcu člena výkonnej rady, ale nie vymenovanie kandidáta do pozície poradcu Prezidenta a koordinátora Rady vo výkonnej rade, ktorá navyše zahŕňa príslušné úlohy na vyššej úrovni než sú úlohy poradcu.
3. Tretí dôvod je založený na tom, že vytvorenie novej pozície a zmena úrovne pozície koordinátora neboli prerokované výborom zamestnancov, čo je údajne v rozpore s článkami 48 a 49 podmienok zamestnávania a protokolu o dohode.

4. Štvrtý dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, keďže nebol dostupný popis práce na pozícii poradcu Prezidenta a koordinátora Rady vo výkonnej rade.

Žaloba podaná 20. júla 2017 – TL/EDPS

(Vec T-452/17)

(2017/C 347/37)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: TL (v zastúpení: T. Léonard a M. Cock, avocats)

Žalovaný: Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutím Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (EDPS) zo 16. mája 2017, ktorým bola zamietnutá žiadosť o vytvorenie anonymnej verzie rozsudku [*dôverné*] ⁽¹⁾ a internetových stránok obsahujúcich osobné údaje, bola zamietnutá sťažnosť z dôvodu, že pozostáva zo žiadosti o preskúmanie, a vzhľadom na skutočnosť, že uvedené rozhodnutie neobsahuje odpoveď na tvrdenia sťažovateľa, toto rozhodnutie porušuje:
- článok 46 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102), ako aj článok 33 a článok 34 ods. 1 rozhodnutia Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov 2013/504/EÚ zo 17. decembra 2012 o prijatí rokovacieho poriadku (Ú. v. EÚ L 273, 2013, s. 41), ktoré boli prijaté na základe uvedeného článku 46 písm. a), ktorý zveruje EDPS funkciu spočívajúcu v prešetrovaní sťažností a informovaní dotknutej osoby o výsledkoch jeho prešetrovania,
- článok 41 Charty základných práv Európskej únie, ktorým sa inštitúciám a orgánom Únie ukladá všeobecná povinnosť odôvodnenia,
- konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že podľa napadnutého rozhodnutia je EDPS nepríslušný na konanie o sťažnosti žalobcu, napadnuté rozhodnutie porušuje článok 46 písm. c) nariadenia (ES) č. 45/2001 v spojení s článkom 8 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie,

a v dôsledku toho:

- vyhlásil napadnuté rozhodnutie za neplatné,
- uložil EDPS povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na neexistencii odpovede EDPS na sťažnosť, ktorú mu predložil žalobca. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnutým rozhodnutím bola zamietnutá sťažnosť z dôvodu, že pozostáva zo žiadosti o preskúmanie, a vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje odpoveď na tvrdenia predložené žalobcom na podporu jeho žiadosti o vytvorenie anonymnej verzie, napadnuté rozhodnutie porušuje článok 46 písm. a) nariadenia (ES) č. 45/2001, ktorý zveruje EDPS funkciu spočívajúcu v prešetrovaní sťažností a informovaní dotknutej osoby o výsledkoch jeho prešetrovania, ako aj článok 33 a článok 34 ods. 1 rozhodnutia Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov 2013/504/EÚ zo 17. decembra 2012 o prijatí rokovacieho poriadku, ktoré boli prijaté na základe citovaného článku 46 písm. a), podľa ktorých EDPS rieši sťažnosti a informuje sťažovateľa o výsledku sťažnosti a o prijatom opatrení. Podľa žalobcu sa EDPS sťažnosťou nezaoberal, keďže ju nesprávne kvalifikoval ako žiadosť o preskúmanie. Navyše napadnuté rozhodnutie porušuje článok 41 Charty základných práv Európskej únie, ktorým sa inštitúciám a orgánom Únie ukladá všeobecná povinnosť odôvodnenia.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 46 písm. c) nariadenia (ES) č. 45/2001 v spojení s článkom 8 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie, keďže EDPS nesprávne zastával názor, že je nepríslušný na konanie o sťažnosti žalobcu.

⁽¹⁾ Skryté dôverné údaje.

Žaloba podaná 20. júla 2017 – TV/Rada

(Vec T-453/17)

(2017/C 347/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: TV (v zastúpení: L. Levi a A. Blot, avocats)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú,

v dôsledku toho

— zrušil rozhodnutie z 19. augusta 2016 o prepustení žalobcu po skončení skúšobnej doby, teda 1. septembra 2016,

— zrušil rozhodnutie Menovacieho orgánu z 11. apríla 2017 zamietajúce sťažnosť žalobcu zo 4. novembra 2017,

— priznal žalobcovi sumu vo výške 20 000 eur ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia.
2. Druhý žalobný dôvod založený na nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, pretože potvrdzuje záver stanoviska Výboru pre správy (CORAP), ktorý nahradil svojím vlastným posúdením posúdenie hodnotiteľov.
3. Tretí žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom právnom a skutkovom posúdení, ktorým je poznačené odôvodnenie správy o skúšobnej dobe.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na neexistencii bežných podmienok skúšobnej doby.
5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení povinnosti starostlivosti a zásady riadnej správy vecí verejných.

Žalobca sa okrem toho domnieva, že protiprávnosti uvedené v dôvodoch na zrušenie predstavujú pochybenia žalovanej. Žiada teda tiež náhradu nemajetkovej ujmy údajne spôsobenej napadnutými rozhodnutiami.

Žaloba podaná 21. júla 2017 – Shindler a i./Rada**(Vec T-458/17)**

(2017/C 347/39)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobcovia: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Taliansko) a 12 ďalších žalobcov (v zastúpení: J. Fouchet, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady Európskej únie (EÚ, Euratom) XT 21016/17, ako aj prílohu ADD 1 REV 2 k tomuto rozhodnutiu XT 21016/17, prijaté 22. mája 2017, ktorým sa povoľuje začatie rokovaní so Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska na účely uzavretia dohody o stanovení pravidiel vystúpenia Spojeného kráľovstva z Európskej únie,
- z toho dôvodu,
 - uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť výdavky súvisiace s konaním, vrátane výdavkov na advokáta vo výške 5 000 eur,
 - s výhradami a najmä pokiaľ ide o SCP CORNILLE-POUYANNE, advokáti zapísaní v advokátskej komore mesta Bordeaux, nariadil predloženie všetkých pripomienok užitočných na pojednávanie stanovené Všeobecným súdom Európskej únie.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na formálnej nezákonnosti rozhodnutia Rady Európskej únie (EÚ, Euratom) XT 21016/17, ako aj prílohy ADD 1 REV 2 k tomuto rozhodnutiu XT 21016/17, prijatých 22. mája 2017, ktorým sa povoľuje začatie rokovaní so Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska na účely uzavretia dohody o stanovení pravidiel vystúpenia Spojeného kráľovstva z Európskej únie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Tento žalobný dôvod má dve časti:
 - prvá časť sa zakladá na porušení Zmluvy o Európskom spoločenstve pre atómovú energiu v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie a jeho príloha stanovujú automatické vystúpenie Spojeného kráľovstva z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu súbežne s vystúpením z Únie bez toho, aby sa uskutočnilo konanie o vystúpení a došlo k samostatnému rokovaniu.
 - Druhá časť sa týka narušenia rozdelenia právomocí medzi Úniou a členskými štátmi v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie a jeho príloha priznávajú Únii mimoriadnu právomoc na horizontálnej úrovni na začatie rokovaní o dohode o vystúpení Spojeného kráľovstva a vylučujú možnosť, aby bola táto dohoda zmiešanej povahy, takže nie je možná nijaká oprava konečnej dohody členskými štátmi.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na obsahovej nezákonnosti napadnutého rozhodnutia a má tri časti:
 - Prvá časť sa zakladá na porušení zásady rovnosti v rozsahu, v akom žalovaná prijatím napadnutého rozhodnutia a jeho prílohy pripustila začatie konania o vystúpení bez toho, aby mali európski občania žijúci v cudzine možnosť vyjadriť sa k prípadnej strate ich európskeho občianstva. Právo byť vypočutý a vyjadriť svoj názor hlasovaním vo voľbách európskeho rozsahu bolo preto tiež porušené. Napadnuté rozhodnutie údajne tak potvrdzuje existenciu kategórie druhoradých občanov, ktorí boli zbavení svojho volebného práva z dôvodu výkonu ich práva na pohyb a preto porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania medzi občanmi. Žalobcovia zastávajú názor, že došlo k diskriminácii medzi európskymi občanmi na základe ich pobytu.

- Druhá časť sa zakladá na porušení článku 203 ZFEÚ v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie stanovuje vystúpenie britských zámorských krajín a území (ZKÚ) bez toho, aby obyvatelia ZKÚ mohli hlasovať za vystúpenie z režimu pridruženia stanoveného európskou zmluvou, pričom sa neprihliadalo na osobitné konanie stanovené v článku 203 ZFEÚ, ktoré sa na ne vzťahuje, takže sloboda usadenia sa zakotvená v článku 199 ZFEÚ bola napadnutým rozhodnutím údajne tiež porušená.
- Tretia časť sa zakladá na porušení zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, lebo žalobcovia zastávajú názor, že začatie rokovaní o dohode o vystúpení s neurčitým koncom by mohlo mať vážny dosah na pravidlá upravujúce práva, ktoré žalobcom vyplývajú z európskeho občianstva preto, lebo si založili rodinný život v inom členskom štáte na základe výkonu ich slobody pohybu. Napadnuté rozhodnutie a jeho príloha sú teda v rozpore s požiadavkami predvídateľnosti právneho pravidla, ktoré ukládajú zásada právnej istoty a legitímnej dôvery, a tiež narušujú rešpektovanie súkromného a rodinného života.

Žaloba podaná 25. júla 2017 – TN/ENISA

(Vec T-461/17)

(2017/C 347/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: TN (v zastúpení: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Európska agentúra pre bezpečnosť sietí a informácií (ENISA)

Návrh

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ENISA z 25. novembra 2016, v ktorom vzala späť svoju ponuku zamestnania, podľa ktorej mal byť žalobca vymenovaný na pozíciu vedúceho oddelenia služieb pre podniky a vzťahov s akcionármi,
- zrušil rozhodnutie ENISA z 20. apríla 2017, ktorým sa zamietla sťažnosť žalobcu,
- priznal žalobcovi náhradu hmotnej a nehmotnej škody,
- uložil ENISA povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby sa žalobca opiera o tri žalobné dôvody.

1. Vo svojom prvom žalobnom dôvode tvrdí, že žalovaná porušila zmluvné povinnosti voči žalobcovi.
 - Žalobca uvádza, že ponuka sa nemohla vziať späť, pretože zmluva už bola uzavretá a namieta voči opačným tvrdeniam žalovanej.
 2. Vo svojom druhom žalobnom dôvode žalobca vytýka neprimerané zaobchádzanie s jeho osobnými údajmi a porušenie článku 12 Podmienok zamestnávania iných zamestnancov Európskej únie, porušenie zásady starostlivosti a práva na riadnu správu.
 3. Vo svojom treťom žalobnom dôvode vytýka porušenie práva na vypočutie.
 - Pred prijatím napadnutého rozhodnutia o vzatí ponuky zamestnania späť žalobca nebol vypočutý.
-

Žaloba podaná 25. júla 2017 – TO/EEA**(Vec T-462/17)**

(2017/C 347/41)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* TO (v zastúpení: N. Lhoëst, advokát)*Žalovaná:* Európska environmentálna agentúra**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie Európskej environmentálnej agentúry (EEA) z 22. septembra 2016 o skončení zamestnania žalobcu ako zmluvného zamestnanca,
- zrušil rozhodnutie EEA z 20. apríla 2017 o zamietnutí sťažnosti podanej žalobcom 21. decembra 2016,
- uložil EEA povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vypočítanú na základe ušlej mzdy za 4 roky po odpočítaní podpory v nezamestnanosti, ktorú dostával počas tohto obdobia,
- uložil EEA povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 500,00 eur ako náhradu škody za výdavky spojené s predčasným skončením jeho nájomnej zmluvy v Kodani, s výhradou prípadného zvýšenia,
- zrušil výplatnú pásku žalobcu za september 2016, najmä v rozsahu, v akom neobsahuje plat za 22. septembra 2016,
- uložil EEA povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 50 000,00 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutím o prepustení z 22. septembra 2016,
- uložil EEA povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 000,00 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej tým, že EEA porušila článok 26 služobného poriadku úradníkov Európskej únie,
- uložil EEA povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10 000,00 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej psychickým nátlakom vykonávaným zo strany EEA počas jeho práceneschopnosti,
- a napokon uložil EEA povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za jeden mesiac výpovednej doby a náhradu vo výške jednej tretiny základnej odmeny za každý mesiac stáže v súlade s ustanoveniami článku 84 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov (ďalej len „PZOZ“),
- uložil EEA povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza osem žalobných dôvodov.

1. Prvý dôvod je založený na neuplatniteľnosti článku 48 písm. b) PZOZ.
2. Druhý dôvod je založený na porušení článku 48 písm. b) a článku 16 ods. 2 PZOZ.
3. Tretí dôvod je založený na námietke nezákonnosti z dôvodu diskriminácie v súvislosti s článkom 48 písm. b) PZOZ.
4. Štvrtý dôvod je založený na porušení článku 26 služobného poriadku a porušení práva na obhajobu.
5. Piaty dôvod je založený na porušení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102) a článku 8 Charty základných práv Európskej únie.
6. Šiesty dôvod je založený na porušení článku 84 PZOZ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie, ako aj povinnosti starostlivosti.

7. Siedmy dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení.

8. Ôsmy dôvod je založený na zneužití právomoci.

Žaloba podaná 26. júla 2017 – Barata/Parlament

(Vec T-467/17)

(2017/C 347/42)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Carlos Manuel Henriques Barata (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: G. Pandey, D. Rovetta a V. Villante, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil nasledujúce rozhodnutia a právne akty, ak je to potrebné na vyhlásenie protiprávnosti a nepoužiteľnosti Oznámenia o výberovom konaní EP/CAST/S/16/2016 ⁽¹⁾ vo vzťahu k žalobcovi podľa článku 277 ZFEÚ;
- rozhodnutie riaditeľa pre ľudské zdroje z 26. októbra 2016 o nezaradení C. Baraty do návrhu zoznamu uchádzačov na prijatie do funkcie zmluvných zamestnancov vo funkčnej skupine I na pozíciu šoféra v tzv. CAST výberovom konaní 2016/2017,
- rozhodnutie vo forme emailu z 28. novembra 2016 od INLO DG Parlamentu, ktorým sa opätovne potvrdilo rozhodnutie o nezaradení C. Baraty do návrhu zoznamu uchádzačov na prijatie do funkcie zmluvných zamestnancov vo funkčnej skupine I na pozíciu šoféra v tzv. CAST výberovom konaní 2016/2017,
- rozhodnutie generálneho sekretariátu Európskeho parlamentu z 25. apríla 2017, ktoré podpísal Klaus Welle, a oznámené C. Baratovi prostredníctvom doporučeného listu, ktorým sa zamietla sťažnosť žalobcu podľa článku 90 ods. 2 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie predložená 9. januára 2017,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy tohto konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, v rámci ktorých vytýka, že došlo k porušeniu článku 25 Služobného poriadku EÚ a článku 296 ZFEÚ na základe zjavne nesprávneho posúdenia žalobcových teoretických schopností a zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu, ktoré spočívalo v konštatovaní o nepravosti dotazníka, ktorý údajne zodpovedal dokumentu, ktorý žalobca predložil v priebehu výberového konania. Zjavne nesprávne posúdenie bolo výsledkom nedostatočnej kontroly zo strany Parlamentu týkajúcej sa náležitej starostlivosti subdodávateľa, ktorý bol poverený posúdením žiadostí uchádzačov v rámci výberového konania 2016 CAST. To malo negatívny vplyv na povinnosť poskytnúť žalobcovi dostatočné odôvodnenie.

Žalobca sa ďalej odvoláva na porušenie zásady účinnej súdnej ochrany z dôvodu porušenia svojho práva na obranu a práva byť vypočutý, teda porušenia článku 41 Charty základných práv Európskej únie a namieta protiprávnosť a nepoužiteľnosť Oznámenia o výberovom konaní EP/CAST/S/16/2016.

Žalobca takisto tvrdí, že Parlament konal *ultra vires*, keď výberovým konaním poveril Ecole de Maîtrise Automobile (ďalej „subdodávateľ“), ktorý nebol viazaný Služobným poriadkom EÚ a interným kódexom správania sa orgánov EÚ. Podľa žalobcu tak došlo k porušeniu oznámenia o výberovom konaní a článku 30 služobného poriadku spolu s prílohou III služobného poriadku, čo navyše prispelo k uvedenému porušeniu povinnosti riadnej správy.

Žalobca ďalej uvádza porušenie článku 1 služobného poriadku, zásady zákazu diskriminácie a zásady proporcionality vzhľadom na vedenie výberového konania Parlamentom a/alebo subdodávateľom a vzhľadom na obmedzený výber druhého jazyka pre uchádzačov, ktorý sa zúčastnili výzvy na vyjadrenie záujmu.

Žalobca napokon tvrdí, že došlo k porušeniu zásady rovných príležitostí, ako aj článku 296 ods. 2 ZFEÚ a článku 25 služobného poriadku a vzhľadom na skutočnosť, že Európsky parlament ani subdodávatelia neodôvodnili svoje rozhodnutia, k čomu prispel aj nedostatok kontroly zo strany Parlamentu. Žalobca tvrdí, že tým došlo k porušeniu oznámenia o výberovom konaní EP/CAST/S/16/2016, porušeniu zásady primeranej a riadnej správy, porušeniu legitímnych očakávaní žalobcu a zásady rovnosti.

(¹) Výzva na vyjadrenie záujmu – zmluvní zamestnanci – funkčná skupina I – šoféri (m/ž) – EP/CAST/S/16/2016 (Ú. v. EÚ C 131 A/01, 2016).

Žaloba podaná 31. júla 2017 – Haswani/Rada

(Vec T-477/17)

(2017/C 347/43)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: George Haswani (Yabroud, Sýria) (v zastúpení: G. Karouni, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/840 z 27. mája 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii,
- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/917 z 29. mája 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/907 z 29. mája 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii,
- zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/1245 z 10. júla 2017, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/1241 z 10. júla 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii,
- v dôsledku toho:
 - nariadil výmaz mena pána Georgea Haswaniho z príloh pripojených k vyššie uvedeným aktom,
 - uložil Rade povinnosť zaplatiť sumu 100 000 eur ako náhradu škody za nemajetkovú ujmu, ktorú utrpel žalobca,
 - uložil Rade povinnosť znášať jej vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobcom, ktorých výšku si vyhradzuje právo odôvodniť počas konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia vyplývajúcej z článku 296 druhého odseku ZFEÚ. Žalobca Rade Európskej únie vytýka, že uviedla iba nejednoznačné a všeobecné dôvody bez toho, aby osobitne a konkrétne uviedla dôvody, pre ktoré v rámci svojej diskrečnej právomoci usúdila, že na žalobcu sa musia vzťahovať dotknuté reštriktívne opatrenia. Nebola tak uvedená nijaká konkrétna a objektívna skutočnosť, ktorá by mohla byť vytýkaná žalobcovi a ktorá by mohla odôvodňovať dotknuté opatrenia.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na požiadavke proporcionality v rámci zásahu do základných práv. Žalobca sa domnieva, že sporné opatrenia by mali byť neplatné v rozsahu, v akom sú neprimerané z hľadiska stanoveného cieľa, a predstavujú neprimeraný zásah do slobody podnikania a vlastníckeho práva, ktoré sú zakotvené v článkoch 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie. Neprimeranosť vyplýva z toho, že opatrenia sa vzťahujú na akúkoľvek významnú hospodársku činnosť bez ďalšieho kritéria.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a neexistencii dôkazu, keďže Rada vo svojom postupnom odôvodnení uviedla na podporu reštriktívnych opatrení skutočnosti, ktoré sú zjavne bez skutkového základu, pričom uvedené skutočnosti nie sú vôbec odôvodnené.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa týka náhrady škody, keďže pripísanie určitých závažných skutkov, ktoré neboli preukázané, vystavilo žalobcu, ako aj jeho rodinu rizikám, čo je vyjadrené významom spôsobenej ujmy odôvodňujúcim jeho návrh na náhradu škody.

Žaloba podaná 2. augusta 2017 – PO/ESVČ

(Vec T-479/17)

(2017/C 347/44)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: PO (v zastúpení: N. de Montigny a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť

Návrh

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil a rozhodol, že sa zrušujú:

— prehľad výpočtu mzdy z 10. novembra 2016, ktorý mu poskytlo personálne oddelenie ESVČ, ako aj, pokiaľ je to potrebné, email z 24. októbra 2016, ktorým mu toto oddelenie oznámilo, že nemá právo na náhradu školného svojich dvoch detí nad rámec hornej hranice stanovenej v článku 15 Prílohy X služobného poriadku, pokiaľ je v rekválifikácii,

— pokiaľ je to potrebné, výslovná odpoveď o zamietnutí jeho sťažnosti zo 16. mája 2017,

— zaviazal žalovanú na náhradu všetkých trov a nákladov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na námietke nezákonnosti, keďže prehľad výpočtu mzdy z 10. novembra 2016 (ďalej len „napadnuté individuálne rozhodnutie“), ako aj oznámenie z 15. apríla 2016 a oznámenie z 22. septembra 2016, na ktorých sa zakladá, a Guidelines porušujú služobný poriadok úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) a jeho Prílohu X.
2. Druhý žalobný dôvod založený na námietke nezákonnosti, keďže uvedené oznámenia, na ktorých sa zakladá napadnuté individuálne rozhodnutie, porušujú Guidelines.
3. Tretí žalobný dôvod založený na nezákonnosti napadnutého individuálneho rozhodnutia vzhľadom na tieto výhrady:
 - porušenie zásad predvídateľnosti, legitímnej dôvery a právnej istoty, a porušenie zásady riadnej správy vecí verejných, ako aj nadobudnutých práv,
 - porušenie práva na rodinu a práva na vzdelanie,

- porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie,
- nezávaženie protichodných záujmov a nedodržanie zásady proporcionality prijatého opatrenia.

Žaloba podaná 7. augusta 2017 – SFP Asset Management a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-502/17)

(2017/C 347/45)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyne: SFP Asset Management, S.A. (Ženeva, Švajčiarsko), Twenty First Trade Inc. (Panama, Panama), Merlos Infor, S. L. (Badalona, Španielsko) (v zastúpení: J. Gálvez Pascual, advokát)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- určil, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií porušila právo Európskej únie, keď prijala na svojom výkonnom zasadnutí konanom 7. júna 2017 rozhodnutie SRB/EES/2017/08 prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular Español, S.A. a
- v dôsledku toho zrušil uvedené rozhodnutie, ako aj všetky následné vykonávacie akty, ktoré Jednotná rada pre riešenie krízových situácií mohla prijať, a to *ex tunc*.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veciach T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Ruiz Sacristán a Arias Mosquera/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-503/17)

(2017/C 347/46)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Jaime Ruiz Sacristán (Cuauhtémoc, Mexiko), José María Arias Mosquera (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalované: Európska komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil tieto rozhodnutia:

- rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zo 7. júna 2017 (SRB/EES/2017/08) prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular Español, S.A. a
- rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español, S.A.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veciach T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Estévez Puerto a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-504/17)

(2017/C 347/47)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobcovia: José Ramón Estévez Puerto (Jerez de la Frontera, Španielsko) a ďalší 14 žalobcovia (v zastúpení: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalované: Európska komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil:

- rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zo 7. júna 2017 (SRB/EES/2017/08) prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular Español, S.A. a
- rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español, S.A.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veciach T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Inverni a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-505/17)

(2017/C 347/48)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Inverni, SL (Madrid, Španielsko), Inverindesa, SL (Madrid) a Isaac Ignacio Fernández Fernández (Oviedo, Španielsko) (v zastúpení: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalované: Európska komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil:

- rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zo 7. júna 2017 (SRB/EES/2017/08) prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular Español, S.A. a
- rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español, S.A.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veciach T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 8. augusta 2017 – Makhoul/Rada

(Vec T-506/17)

(2017/C 347/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Rami Makhoul (Damask, Sýria) (v zastúpení: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrh

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba žalobcu je prípustná a dôvodná,
- v dôsledku toho zrušil rozhodnutie (SZBP) 2017/917 z 29. mája 2017 a ďalšie akty na jeho vykonanie v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté akty porušujú právo žalobcu na obhajobu, a to najmä jeho právo na účinnú súdnu ochranu, ktoré je zakotvené v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach (EDLP), článku 215 ZFEÚ a článkoch 41 a 47 Charty základných práv Európskej únie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná si nesplnila povinnosť odôvodnenia, keďže poskytnuté odôvodnenie nepostačuje na splnenie povinnosti uloženej inštitúciám Európskej únie v zmysle článku 6 EDLP, článku 296 ZFEÚ, ako aj článku 41 Charty základných práv Európskej únie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Rada v súvislosti s účasťou žalobcu na financovaní sýrskeho režimu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté akty bezdôvodne a neprimerane obmedzujú základné práva žalobcu, a to najmä jeho právo vlastníť majetok, zakotvené v článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 k EDLP a článku 17 Charty základných práv Európskej únie, ako aj právo na ochranu dobrej povesti, pričom porušujú článok 8 a článok 10 ods. 2 EDLP, zásadu prezumpcie nevinoty, zakotvenú v článku 6 EDLP a článku 48 Charty základných práv Európskej únie, ako aj jeho slobodu pohybu, zaručenú v článku 2 ods. 2 protokolu č. 4 k EDLP.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení usmernení o vykonávaní a vyhodnocovaní reštriktívnych opatrení (sankcií) v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky EÚ (dokument Rady 15114/05 z 2. decembra 2005).

Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-507/17)

(2017/C 347/50)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa (La Coruña, Španielsko) (v zastúpení: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalované: Európska komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil:

- Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zo 7. júna 2017 (SRB/EES/2017/08) prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular Español, S.A. a
- rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español, S.A.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veciach T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 4. augusta 2017 – Financiere Tesalia a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-508/17)

(2017/C 347/51)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Financiere Tesalia, SA (Luxemburg, Luxembursko), Cartera Zurbano, SA (Madrid, Španielsko), Finexperta, SA (Madrid), Eurosigma, SA (Madrid) (v zastúpení: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalované: Európska komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil:

- rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zo 7. júna 2017 (SRB/EES/2017/08) prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular Español, S.A. a

- rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español, S.A.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veciach T-478/17, Mutuality de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 7. augusta 2017 – Cartera de Inversiones Melca a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-509/17)

(2017/C 347/52)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Cartera de Inversiones Melca, SL (Avilés, Španielsko), Servicios Inmobiliarios Avilés, SL (Avilés), Hotel Avilés, SA (Avilés), Arside Construcciones Mecánicas, SA (Carreño, Španielsko) (v zastúpení: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalované: Európska komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil:

- Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zo 7. júna 2017 (SRB/EES/2017/08) prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v prípade banky Banco Popular Español, S.A. a
- rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español, S.A.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veciach T-478/17, Mutuality de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 11. augusta 2017 – De Loecker/ESVČ

(Vec T-537/17)

(2017/C 347/53)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Stéphane De Loecker (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: J.-N. Louis a N. de Montigny, advokáti)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil a rozhodol, že
 - rozhodnutie z 10. októbra 2016, ktorým Európska služba pre vonkajšiu činnosť zamietla žiadosť o pomoc, ktorú podal pán De Loecker na základe článku 12a a 24 služobného poriadku Európskej únie, sa ruší,
 - uložil Európskej službe pre vonkajšiu činnosť povinnosť zaplatiť žalobcovi ako náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy sumu vo výške 250 000 eur,
 - Európska služba pre vonkajšiu činnosť znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vzniknuté žalobcovi.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 266 ZFEÚ, keďže žalovaná prijatím rozhodnutia z 10. októbra 2016, ktorým zamietla žiadosť o pomoc podanú žalobcom (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), nezohľadnila odôvodnenie rozsudku Súdu pre verejnú službu zo 16. decembra 2015, De Loecker/ESVČ (F-34/15, EU:F:2015:153). Žalobca tiež zastáva názor, že žalovaná nezohľadnila konanie začaté Úradom Komisie pre vyšetrovanie a disciplinárne opatrenia (IDOC) v nadväznosti na rozsudok zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisia (T-270/16 P, neuvverejnený, EU:T:2017:74).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práv na obhajobu, konkrétne práva byť vypočutý a práva na prístup k spis, ktoré vyplývajú z článku 41 Charty základných práv Európskej únie.

Žaloba podaná 16. augusta 2017 – VF International/EUIPO – Virmani (ANOKHI)

(Vec T-548/17)

(2017/C 347/54)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: VF International Sagl (Stabio, Švajčiarsko) (v zastúpení: T. van Innis, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Ken Virmani (Mníchov, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „ANOKHI“ – prihláška č. 13 025 382.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 26. mája 2017 vo veci R 2307/2015-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila žalobkyňa.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 85 nariadenia č. 207/2009 a článku 94 nariadenia č. 2868/95.

Žaloba podaná 14. augusta 2017 – Duym/Rada**(Vec T-549/17)**

(2017/C 347/55)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* Frederik Duym (Ostende, Belgicko) (v zastúpení: M. Velardo, advokát)*Žalovaná:* Rada Európskej únie**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- rozhodol a vyhlásil, že
 - rozhodnutie obsiahnuté v liste zo 7. októbra 2016, ktorým bol s konečnou platnosťou vylúčený z konania na vymenovanie Vedúceho sekcie DGA 3B Unit NL a následné rozhodnutie o vymenovaní pani [X] ako Vedúcej holandskej prekladateľskej sekcie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) sa zrušuje,
 - po druhé, Rada je povinná nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia*Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.*

1. Prvý dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia, keďže Rada údajne odmietla poskytnúť žalobcovi písomné odôvodnenie s počtom bodov v súvislosti s jeho neúspechom v konaní na vymenovanie Vedúceho holandskej prekladateľskej sekcie.
2. Druhý dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a zjavne nesprávnom posúdení, keďže výberová komisia údajne nielen neuskutočnila komparatívne hodnotenie kandidátov na základe bodového hodnotenia, ale spis navyše údajne neobsahuje nič také ako komentár so zhrnutím, ktorý by preukazoval, že výberová komisia sa zhodla na vymenovaní pani [X] namiesto žalobcu.
3. Tretí dôvod je založený na porušení oznámenia o voľnom pracovnom mieste, keďže hodnotenie žalobcu sa údajne týkalo aj politickej úlohy vedúceho prekladateľskej sekcie, hoci oznámenie o voľnom pracovnom mieste túto skutočnosť nijako neuvádzalo a ani zo Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) nevyplýva, že by mal vedúci prekladateľskej sekcie politické úlohy.
4. Štvrtý dôvod je založený na porušení záujmu služby a zjavne nesprávnom posúdení, keďže sa údajne neskúšala znalosť holandčiny, hoci ide o sekciu holandského jazyka. V tejto súvislosti žalobca vznáša námietku nezákonnosti v zmysle článku 277 ZFEÚ voči oznámeniu o voľnom pracovnom mieste vzhľadom na článok 7 služobného poriadku. Keďže toto oznámenie nepožadovalo dokonalú znalosť holandčiny, je podľa neho v rozpore s článkom 7 služobného poriadku. V dôsledku toho žalobca požaduje, aby sa v rámci tohto konania uznala nezákonnosť tohto oznámenia *incidenter tantum*. Napokon tvrdí, že zatiaľ čo ostatné prekladateľské oddelenia v rámci inštitúcií majú vedúcich sekcie dokonale ovládajúcich jazyk prekladu, v prípade holandského jazyka to neplatí. S týmto jazykom sa teda údajne zaobchádza rozdielne v porovnaní s ostatnými jazykmi, čo je v rozpore s článkom 1 nariadenia č. 1/1958, ktorý priznáva rovnakú vážnosť všetkým jazykom.

5. Piaty dôvod je založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a najmä porušení článku 1d služobného poriadku z dôvodu diskriminácie na základe pohlavia a jazyka, ako aj porušení zásady proporcionality. Žalobca sa domnieva, že obmedzenie jazykov, v ktorých možno viesť pohovor, iba na angličtinu predstavuje zjavné porušenie článku 1d služobného poriadku, pričom pani [X] mala angličtinu ako druhý jazyk, zatiaľ čo v prípade žalobcu to bol až tretí jazyk. Navyše jeho riadiace skúsenosti boli údajne oveľa vyššie než skúsenosti pani [X], v dôsledku čoho údajne nemožno vylúčiť, že došlo k diskriminácii na základe pohlavia, vzhľadom na to, že z ostatných skutočností v spise je údajne zrejmé, že v interných výberových konaniach si Rada zvykne vyberať ženy, aby vyrovnala vymenovanie mužov v prípade externých výberových konaní. Napokon sa žalobca domnieva, že sa tým spravila iracionálna voľba, keďže sa priznáva výhoda a prednostné postavenie jedinému jazyku, čo je údajne v rozpore so zásadou proporcionality.

Žaloba podaná 17. augusta 2017 – Staropilsen/EUIPO – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN)

(Vec T-556/17)

(2017/C 347/56)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Staropilsen s. r. o. (Plzeň, Česká republika) (v zastúpení: A. Kodrasová, advokátka)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Další účastník konania pred odvolacím senátom: Pivovary Staropramen s. r. o. (Praha, Česká republika)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „STAROPILSEN; STAROPLZEN“ – ochranná známka Európskej únie č. 9 034 893.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 20. júna 2017 vo veci R 236/2017-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 53 ods. 1 písm. a) a článku 8 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 9. augusta 2017 – Abdulkarim/Rada

(Vec T-559/17)

(2017/C 347/57)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubaj, Spojené arabské emiráty) (v zastúpení: J.-P. Buyle a L. Cloquet, avocats)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/917 z 29. mája 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o restriktívnych opatreniach voči Sýrii v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,
- zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/907 z 29. mája 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o restriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,
- zaviazal Radu na náhradu všetkých trov a výdavkov konania vrátane tých, ktoré vynaložil žalobca.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavnom nesprávnom posúdení skutkového stavu, ktorého sa dopustila žalovaná, keď sa domnievala, že žalobca sa podieľal na podpore sýrskeho režimu. Nasledujúce tvrdenia sú predkladané v rozpore s tým, čo bolo uvádzané v napadnutých aktoch:
 - pán Adbulkarim nemôže byť kvalifikovaný ako „vplyvný podnikateľ“,
 - nemôže byť spájaný s týmto režimom, nevykonáva žiadny vplyv na tento režim a nepredstavuje reálne riziko obchádzania restriktívnych opatrení prijatých s ohľadom na situáciu v Sýrii,
 - minulé angažovanie sa tohto posledného uvedeného v Alkarim For Trade and Industry L.L.C. alebo v iných spoločnostiach aktívnych v odvetví ropy, priemyselných olejov, mazív a tukov na Strednom východe nemôže mať za následok, že je kvalifikovaný ako „vplyvný podnikateľ“,
 - nemal pobyt v Sýrii a teda tam nevykonával nijaké činnosti.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení všeobecnej zásady proporcionality, keďže opatrenia prijaté napadnutými aktmi majú také účinky, že by sa ako také mali považovať za neprimerané.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na neprimeranom porušení vlastníckeho práva a práva na výkon povolania, keďže sporné opatrenia majú za následok, že bránia žalobcovi pokojne používať jeho majetok a vykonávať hospodársku slobodu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci, keďže napadnuté akty boli prijaté s cieľom dosiahnuť iné než stanovené ciele, a síce vylúčiť žalobcu na tomto trhu s úmyslom zvýhodniť iných účastníkov trhu, a teda sú postihnuté zneužitím právomoci.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia upravenej v článku 296 ods. 2 ZFEÚ, keďže odôvodnenie napadnutých aktov je v skutočnosti čisto formálne a je nepravdepodobné, že by bolo predmetom úvah zo strany žalovanej.

Žaloba podaná 15. augusta 2017 – L-Shop-Team/EUIPO (bags2GO)

(Vec T-561/17)

(2017/C 347/58)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: L-Shop-Team GmbH (Dortmund, Nemecko) (v zastúpení: A. Sautter, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Sporná ochranná známka: ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „bags2GO“ – prihláška č. 15 356 901.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 14. júna 2017 vo veci R 1650/2016-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a písm. c) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 18. augusta 2017 – CheapFlights International/EUIPO – Momondo Group (Cheapflights)

(Vec T-565/17)

(2017/C 347/59)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: CheapFlights International Ltd (Speenoge, Írsko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Momondo Group Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „Cheapflights“ – prihláška č. 3 485 349.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie veľkého odvolacieho senátu EUIPO z 1. júna 2017 vo veci R 1893/2011-G.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a Momondo Group Limited, ak vstúpi do konania, povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 64 ods. 6 nariadenia č. 207/2009,
 - porušenie článku 75 nariadenia č. 207/2009,
 - porušenie článku 8 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 216/96,
 - napadnuté rozhodnutie obsahuje vyjadrenia, ktoré spochybňujú alebo priamo popierajú platnosť ochranných známok žalobkyne. Napadnuté rozhodnutie poškodzuje záujmy žalobkyne ako majiteľky platne zapísaných ochranných známok, ktoré ani nepatria do právomoci žalovaného.
-

Žaloba podaná 21. augusta 2017 – Disney Enterprises/EUIPO – Di Molfetta (DiSNEY FROZEN)**(Vec T-567/17)**

(2017/C 347/60)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Disney Enterprises, Inc. (Burbank, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Graf, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Taliansko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa.*Dotknutá sporná ochranná známka:* obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „DiSNEY FROZEN“ – prihláška č. 11 830 965.*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie.*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 12. mája 2017 vo veci R 2342/2016-5.**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

**Žaloba podaná 25. augusta 2017 – thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/
Komisia****(Vec T-577/17)**

(2017/C 347/61)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyne:* thyssenkrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen, Nemecko) a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (Isbergues, Francúzsko) (v zastúpení: M. Günes, advokát)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:*

- zrušil záver Komisie v dokumente Ares(2017)3010674 z 15. júna 2017, podľa ktorého základné záujmy výrobcov Únie nebudú negatívne ovplyvnené povolením na aktívny zušľachtovací styk niektorých výrobkov z elektrotechnického plechu s orientovaným zrnom (GOES),
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie

- Záver Komisie, podľa ktorého boli dodržané hospodárske podmienky v súvislosti s povolením na aktívny zušľachtovací styk, nie je odôvodnený.

2. Druhý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení skutkového stavu

- Záver Komisie, podľa ktorého základné záujmy výrobcov Únie nebudú negatívne ovplyvnené povolením na aktívny zušľachtovací styk, sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení skutkového stavu.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 211 ods. 4 písm. b) colného kódexu ⁽¹⁾ a základného nariadenia ⁽²⁾

- Vo svojom závere, že boli dodržané hospodárske podmienky v súvislosti s povolením na aktívny zušľachtovací styk, sa Komisia neriadila faktormi stanovenými v článku 211 ods. 4 písm. b) colného kódexu Únie a oprela sa o faktory, ktoré možno preskúmať len na základe základného nariadenia.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na údajnom porušení článku 259 ods. 4 vykonávacieho nariadenia a horizontálnych pravidiel činnosti expertných skupín Komisie

- V rozsahu, v akom Komisia delegovala záver o hospodárskych podmienkach na expertnú skupinu pre clo, porušila článok 259 ods. 4 vykonávacieho nariadenia ⁽³⁾ a horizontálne pravidlá o vytváraní a činnosti expertných skupín Komisie.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení práva na obranu

- Komisia porušila právo žalobcov na obranu, pretože nezverejnila niektoré informácie uvedené v žiadosti o povolenie aktívneho zušľachtovacieho styku alebo zhrnutia informácií, ktoré nemali dôvernú povahu, a dostatočne umožňovali primerané pochopenie najdôležitejších predložených dôverných informácií.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 5).

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 558).

Žaloba podaná 28. augusta 2017 – Wall Street Systems UK/ECB

(Vec T-579/17)

(2017/C 347/62)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wall Street Systems UK Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: A. Csaki, lawyer)

Žalovaná: Európska centrálna banka (ECB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej centrálnej banky (ECB) o zadaní zákazky inému uchádzačovi vo forme rozhodnutia o odvolaní zo 17. augusta 2017, ako aj všetky súvisiace budúce rozhodnutia,

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza nasledujúci žalobný dôvod.

Žalobkyňa spochybňuje rozhodnutie žalovanej o zadaní zákazky inému uchádzačovi vo forme rozhodnutia o odvolaní zo 17. augusta 2017 a navrhuje, aby toto rozhodnutie a všetky budúce súvisiace rozhodnutia (najmä rozhodnutia o zadaní zákaziek) boli zrušené. Vyššie uvedené rozhodnutie bolo podľa názoru žalobkyne prijaté v rozpore s rozhodnutím Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/245 ⁽¹⁾ a platným právom Únie, a najmä v rozpore so zásadami transparentnosti, zákazu diskriminácie a hospodárnosti vynaložených nákladov.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/245 z 9. februára 2016 ustanovujúce pravidlá obstarávania (Ú. v. EÚ L 45, 2016, s. 15).

Žaloba podaná 28. augusta 2017 – Unigroup/EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)

(Vec T-587/17)

(2017/C 347/63)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Unigroup ApS (Lyngby, Dánsko) (v zastúpení: M. Rijsdijk, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Další účastník konania pred odvolacím senátom: Pronova Laboratories BV (Amsterdam, Holandsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „nailicin“ – prihláška č. 14 096 499.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 9. júna 2017 vo veci R 2359/2016-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vyhlásil zápis ochrannej známky Beneluxu č. 894 557 za neopodstatnený a vrátil vec námietkovému oddeleniu alebo odvolaciemu senátu EUIPO,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie pravidla 19 nariadenia č. 2868/95, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK